

Influența Unui Om Asupra Altuia

Mulțumesc, Frate Neville. Domnul să te binecuvinteze.

Bună seara, prieteni, este foarte plăcut să fim aici afară din nou în seara aceasta la tabernacol, să vorbim din nou despre Domnul și Mîntuitorul nostru, de Care noi toți sîntem îndrăgostiți eu sînt sigur, sau noi nu am sta aici în această clădire caldă, înghesuiți în felul în care sîntem în această seară, dacă noi nu L-am iubi. Deoarece acesta-i scopul nostru de a fi aici, este să exprimăm către El că noi Îl iubim. Și așteptările noastre sînt—sînt mișcate în mare măsură cînd ne gîndim la timpul Lui de apropiere. Așa cum vedem apărînd semnele venirii Lui, noi tînjim după ceasul acela măreț acela cînd noi Îl vom vedea.

² De cînd am fost aici la o săptămînă de Duminica cealaltă, există mulți care s-au dus să-L întîlnească. Una a fost D-na Ford, D-na Levi Ford. Ea era în vîrstă de optzeci de ani, o femeie scumpă. Soțul ei s-a dus cu cîtva timp în urmă. El era un veteran din Războiul Spaniol-American. Și în povestirea vieții mele eu am menționat numele fiului ei. El este acela care urma să-mi păstreze costumul acela, voi știți, după ce el l-a purtat, acel—costumul de un—eu cred că era un costum de băiat cercetaș. Și el. . . Cînd eu am mers să iau partea din el, era numai un crac care a mai rămas în acesta.

³ Lloyd poate este aici în seara aceasta, același băiat. Și eu—eu am avut funeralul mamei sale zilele trecute. Și el m-a întrebat, zicea, “Billy, eu doresc ca tu să vorbești despre ceva care dovedește că mama mea învie din nou.” Și Domnul mi-a dat un mesaj pentru aceasta pe un exact, pozitiv. . . Cînd Biblia, toată natura, tot ce a creat Dumnezeu vorbește aceasta, ea va învia din nou. Cine—cine o să vorbească atunci împotriva acesteia? Dumnezeu spune așa, o dovedește prin natura Lui, o dovedește prin Cuvîntul Lui, o dovedește prin viața ei, toate celelalte, ea trebuie să învie, voi vedeți. Nu există nici o cale, nu există nimic. . . Cerurile și pămîntul ar putea eșua, dar aceea nu va eșua. Ea trebuie să apară din nou.

⁴ Apoi alaltăieri, un administrator care obișnuia să fie cu mine, Dl. Baxter (mulți vă amintiți de el; el a vorbit chiar de la platforma aceasta), soția lui a murit brusc cu un atac de inimă.

Și el este foarte răvășit și foarte trist; și eu sper—cred că voi îl veți aminti pe Fratele Baxter în rugăciunile voastre așa cum vă rugați, căci el este unul din frații noștri. Și el locuiește în Vancouver, British Columbia. Și el nu a mai fost cu mine acum de un număr de ani. Și am auzit că soția lui a avut un fel de epuizare nervoasă sau ceva, și atunci cu totul dintr-o dată ea a avut un atac de inimă și a fost dusă. Noi doar nu putem spune la ce timp o să cheme. Și apoi când aceasta—El cheamă, noi trebuie să fim gata. Acesta-i motivul că noi sîntem aici în seara aceasta.

⁵ Eu eram în sala de studiu acolo—birou, adică, vorbind cu Dl. Moore. El m-a convins. . . Eu aveam. . . ? . . . Eu încercam să plec de la Mulțumire; eu vroiam să am o adunare aici pentru Ziua Mulțumirii, și apoi să merg înainte la Shreveport. Desigur, eu aș—cu greu aș fi în stare să o fac. Și în final el a zis, “Păi, dacă tu ești—ai trei adunări acum și o să ai acele Șapte Peceți mai tîrziu, atunci tu ai putea să ne dai ziua aceea oricum.” Astfel în final, noi urma să-i dăm acea Vinere, Sîmbătă, și Duminică. Și acum, eu i-am promis atunci Joi, Vineri, Sîmbătă, și Duminică. Și aceasta va fi. . . Cincizecimea va fi în vîrstă de cincizeci de ani în Louisiana—Ziua Mulțumirii. Aceasta a căzut cu cincizeci de ani în urmă în Louisiana.

⁶ Acum, mîine dimineață noi urmează cumva să presăm ca fiecare care nu are o—o școală Duminicală la care voi participați. . . Eu îl văd pe scumpul nostru Frate Don Ruddell aici, și eu știu că el are școală Duminicală dimineața. Și probabil există alți slujitori aici de prin vecinătate care au școală Duminicală. Acum, noi vrem ca voi să mergeți la propria voastră școală Duminicală dacă aveți vreuna. Dar dacă voi nu aveți școală Duminicală, și vă place să fiți cu noi, eu vreau să vorbesc dimineața, și să pun afară o tablă, și să învăț despre *Statuia Deplină a unui Om Desăvîrșit*, și să o desenez în—pe tablă, și să arăt cerințele lui Dumnezeu și cum ajungem la statuia desăvîrșită a—a unui om desăvîrșit înaintea lui Dumnezeu.

⁷ Și apoi mîine seară, cu voia Domnului, eu vreau să vorbesc asupra subiectului despre *Călăuza Mea*. Deci dacă unii din voi care sînt afară din oraș. . . Și noi vrem să încercăm să începem aceste servicii devreme dacă. . . Eu încă nu am vorbit cu pastorul, dar eu doresc ca voi să începeți școala Duminicală foarte devreme de dimineață. Și biserica mîine seară, poate,

dacă este posibil, să înceapă la 6:30 sau ceva. Și aceea va da oamenilor o ocazie astfel dacă ei vor să stea. . . Noi putem fi afară poate pe la 8:30, și apoi unii din ei. . .

⁸ Am întâlnit o doamnă astăzi care mîină trei sau patru, cam. . . Ea a zis, că dacă ieșim afară la ora 8 sau 8:30, ea ar ajunge acasă în jur de ora 2:30 sau 3 în dimineața următoare, soțul ei se duce la lucru. . . Astfel noi nu o să facem nimic oricum ci pierdem vremea pe aici, deci—deci să venim doar la biserică devreme. Și noi nu avem. . . Voi știți, noi nu trebuie să avem o formă privitor la aceasta; Dumnezeu este fără formă, voi știți, Biblia. . . ? . . . Astfel, noi sperăm că voi sînteți toți aici, și—toți care puteți fi.

⁹ Acum, dacă voi aveți serviciile voastre proprii, amintiți-vă, acesta este un tabernacol interdenominațional unde oamenii. . . ? . . . vin. Și cei mai mulți din mulțimea noastră este formată din oameni din afara orașului.

¹⁰ Acum, dacă se întîmplă să fie aici un străin, eu vreau să vă arăt ceva. Și eu tocmai am pășit la platformă și eu nu văd un—eu nu văd zece oameni pe care-i cunosc. Cîți oameni de aici sînt din afara orașului Jeffersonville, ridicăți-vă mîna. Vedeți, nouăzeci și nouă la sută. Vedeți, vedeți? Aceștia sînt doar prieteni. Cît de mulți sînt aici de la o sută de mile depărtare, ridicăți-vă mîna. Există cincizeci la sută din aceia, de la peste o sută de mile depărtare. Cîți sînt aici de la peste două sute de mile depărtare, ridicăți-vă mîna. Trei sute de mile depărtare, ridicăți-vă mîinile. Priviți acolo! Patru sute de mile depărtare, ridicăți-vă mîna. Priviți aici! Cinci sute de mile depărtare, ridicăți-vă mîna. Priviți acolo, peste o treime din adunare la peste cinci sute de mile depărtare! Vedeți, sînt doar prieteni care se adună înăuntru din jurul. . . ? . . . noi o să fim aici. Astfel noi sîntem recunoscători pentru voi, și noi sîntem aici să vă ajutăm. Noi sîntem aici să facem tot ce putem pentru voi.

¹¹ Iar acum, eu tocmai citeam în spate acolo ceva—o scrisoare pe care fiul meu tocmai mi-a dat—o despre o doamnă care a zis că acest—venind de data aceasta vor fi treizeci și cinci de călătorii în care ea a venit cu speranța să se facă rugăciune pentru ea. De treizeci și cinci de ori ea a condus sute de mile, treizeci și cinci de călătorii.

¹² Și atunci amintiți-vă, există cam șase sute și ceva care așteaptă. . . ? . . . lista de așteptare din jurul lumii încercînd să ajungă pentru interviuri. Voi vedeți. . . ? . . . destul de complicat.

Cînd ne gîndim doar despre ce este chiar aici, aceasta nu este prea mult. Noi am putea doar să auzim că. . . Vedeți, aceasta este în jurul lumii. Și astfel noi sîntem. . . ? . . .

¹³ Mă întreb dacă doamna aceea este în clădire în seara aceasta (a treizeci și cincina călătorie), care a scris o scrisoare că ea va fi aici mîine? Pentru că ea a fost aici de treizeci și cinci de ori fără să se facă rugăciune pentru ea. Eu presupun că ea nu este în clădire, poate că nici măcar nu a ajuns să vină. Dar eu tocmai am citit scrisoarea ei în spate acolo.

Acum, eu întotdeauna am încercat cînd am venit jos aici să. . . Cînd eu sînt la. . . ? . . . să vorbesc despre ceva nu doar să vorbesc, sau nu ceva care ar fi pe placul oamenilor. . . Eu am încercat să vorbesc despre ceva care ar fi pe placul lui Dumnezeu și să ajut oamenii (voi vedeți?), pentru ajutor, ca noi să putem toți, nu contează la ce biserică aparțineți, ce denominațiune, ca voi să puteți fi ajutați pentru o umblare mai apropiată cu Dumnezeu. Și acesta-i motivul nostru de a fi aici: o umblare mai apropiată cu Dumnezeu.

¹⁴ Și cînd noi aflăm că ziua este așa de tîrzie cum este ea, și apropierea Domnului. . . Eu i-am spus soției mele astăzi, “Dacă eu nu ajung într-o trezire pe undeva, eu—eu o să pier; eu—eu doar nu pot să suport aceasta. Eu. . . Ceva este doar în interiorul meu ce arde.”

¹⁵ Oh! Noi tocmai am trecut printr-o serie întregă de adunări unde au participat mii de oameni. Și nu contează dacă voi ați avut două sau trei milioane de oameni, dacă nu există trezire, aceea este doar ceea ce noi obișnuiam să numim jos în Kentucky, o adunare tărăgănată. Voi știți, noi toți mergem afară la o adunare tărăgănată am numi-o noi. Și noi vrem o trezire unde Duhul Domnului se mișcă asupra oamenilor, și oamenii sînt salvați, și se fac lucruri mărețe să se realizeze ceva pentru Împărăția lui Dumnezeu.

¹⁶ Iar acum, în serviciile de rugăciune, de obicei, noi. . . Voi puteți vedea de ce noi nu am putut să ținem un rînd de rugăciune aici. Vedeți, acesta este doar așa de înghesuit, că tu nu o poți face. Vedeți? Dar de obicei în rîndurile de rugăciune sînt oameni care sînt—vin și ei află—pe Domnul de a fi real. Și noi aflăm că Domnul Isus nu s-a schimbat nici un pic. Din ceea ce El a fost, El este astăzi, și va fi întotdeauna. Și Biblia a zis în Evrei 13:8, că El este același ieri, azi, și în veci. Și în adunările oamenilor care s-au adunat să-L asculte în zilele

acelea, poate că ei nu ajungeau într-un rînd de rugăciune; dar ei aveau credință să creadă. Și Domnul nostru se întorcea, așa cum credința lor Îl atingea, și se întorcea, și spunea oamenilor că existau anumite lucruri greșite cu ei pe care le-au făcut ei, și ca ei să meargă să fie vindecați, sau să meargă să facă ceva, să facă ceva drept, sau ceva.

¹⁷ Noi știm despre femeia de la fîntînă, și femeia cu scurgere de sînge, și, oh așa de mulți, orbul Bartimeu, că credința lor L-a atins. Și în seara aceasta El este încă Marele Preot al mărturisirii noastre și tot așa de mare cum a fost El vreodată. Acum, noi trebuie să ne lăsăm să fim slujitorii Lui. El este Vița, resursa Vieții. Noi sîntem mlădițele care primesc Viața aceea. Și mlădița rodește fructul, nu vița. Iar acum, Cristos lucrează prin Biserica Lui. Și apoi, dacă noi putem să ne cedăm într-un așa fel încît Duhul Sfînt să poată lua controlul nostru complet în credința noastră în Cristos, El va face același lucru, deoarece acesta este Cristos.

¹⁸ Și dacă voi sînteți aici un străin și cu noi...Acum, de obicei oamenii aici...?.?.în tabernacol...Pastorul nostru de aici s-a rugat pentru bolnavi practic în fiecare seară, și ajungeți să se facă rugăciune pentru voi de grațiosul și preaiubitul nostru Pastor, Fratele Neville, un om pe care Dumnezeu îl ascultă și-i răspunde la rugăciune, Fratele Orman Neville. Și—și Fratele Don Ruddell, și ceilalți frați care se roagă pentru bolnavi...Și Fratele Jackson, eu presupun că el este undeva prin prejur pe aici de la cealaltă biserică soră jos în Howard Park.

¹⁹ Și de data aceasta cînd—aceasta este așa de aglomerat, dacă voi veți crede doar pe Dumnezeu...?.?.pentru orice aveți voi nevoie...Și tu ești un străin și eu nu te cunosc, tu doar să-i ceri lui Dumnezeu și vezi dacă El nu este același ieri, azi, și în veci. Vedeți dacă El nu poate vorbi drept...?.?.El vă cunoaște; El știe ce este rău cu voi; singurul lucru pe care voi îl aveți de făcut...?.?.credeți-L. Și apoi, El vă va folosi ca o unealtă și pe mine pentru o alta. Isus a zis, Sf. Ioan 14:7, "Cel ce crede în MINE, lucrările pe care Eu le fac le va face și el." Acum, acela este un vas predat.

²⁰ Acum, mîine noi urmează să învățăm cum deveniți voi vasul acela, ca Dumnezeu, Duhul Sfînt...?.?.să lucreze prin voi. Și astfel...Vedeți, El era...?.?.Dumnezeu era într-un stîlp de foc, apoi El era—a locuit în Fiul Său, Cristos Isus; acum în Biserica Lui. Odată El era numit Tatăl, apoi Fiul, acum

Duhul Sfânt. Acesta este Dumnezeu proiectându-se pe Sine către lume. Singura cale prin care El putea să intre în Biserică era mai întâi să moară pentru Biserică să o sfințească pe Aceasta, ca El să se poată proiecta pe Sine prin Biserica Lui. Apoi El a zis în Sf. Ioan 15, “Eu sînt Vița, voi sînteți mlădițele,” (vedeți?), și mlădița doar rodește fructul. Domnul să vă binecuvinteze.

²¹ Și acum, înainte ca noi . . . Pentru lecția din seara aceasta . . . Și eu nu vreau să vă țin mult, deoarece eu văd oamenii stînd sus, și unul luîndu-i locul, și apoi altul se așează, și așa mai departe. Noi încercăm din greu să obținem un—un permis să așezăm încă cam trei sau patru sute de oameni, dar orașul se pare să ne rețină asupra acestuia, deoarece noi nu avem loc corespunzător de parcare. Noi am primit permisul de la Indianapolis, și apoi orașul . . . Noi trebuie să avem loc de parcare. Oh, cînd noi punem patru oameni aici înăuntru, noi trebuie să avem destul loc să punem o mașină acolo afară. Și acest lot de parcare de aici într-adevăr aparține de oraș, astfel, vedeți, ei . . . Noi sîntem—biserica noastră aici este cam la un picior de linia orașului. Și—într-adevăr, autostrada, motivul că ea este construită acolo . . . Desigur, unii dintre voi oamenii, cei tineri de aici, nu ar înțelege aceasta, dar aceasta a fost o baltă. Și eu îmi amintesc cînd eram un băiat, noi mînam aici jos, și noi trebuia să mergem roata afară acolo în cîmp și să mergem în jurul bălții. Ei au construit drumul chiar în jurul drumului—în jurul bălții.

²² Și, eu am cumpărat acest lot de aici. Rugîndu-mă chiar aici unde este acesta, Domnul mi-a spus să-l cumpăr cam cu treizeci de ani în urmă sau treizeci și doi de ani în urmă, asta este, cred eu. Chiar aici într-o mlaștină mare și bunghișorul pînă deasupra capului meu . . . Și eu am cumpărat lotul pentru o sută și șaiszeci de dolari, acest colț—colț chiar aici, și am zidit biserica.

²³ Acum, Domnul să vă binecuvinteze. Eu vreau să (dacă acesta ar fi numit un text, pentru unii din . . .), citesc ceva din context din notițe; mi-ar place să vorbesc audienței în seara aceasta asupra subiectului *Influența Altuia*. Și înainte ca noi să vorbim sau să citim Cuvîntul, să ne plecăm capetele noastre și să vorbim cu Autorul Cuvîntului.

²⁴ Și acum, cu capetele noastre aplecate și inimile noastre . . .? . . . de asemenea în reverența Sa sfîntă, mă întreb dacă există unii . . .? . . . în seara aceasta ar avea o cerere pe care

ei—arde în inima lor, că ei ar putea doar să ridice...?...mîna voastră înaintea lui Dumnezeu și ziceți în rugăciunea voastră, “Doamne Isuse, eu am nevoie. Vorbește-mi în seara aceasta. Vindecă-mă. Dă-mi nevoile mele financiare,” sau orice este aceasta. El procură toate nevoile noastre. Dumnezeu să vă binecuvinteze. Aproape nouăzeci la sută din adunare.

²⁵ Tatăl nostru Ceresc, noi ne apropiem de Tine. Acum așa cum părăsim acest tabernacol micuț din lut în care noi locuim, acest vaporaș care navighează marea solemnă a vieții, prin credință noi venim sus deasupra lui Marte, Jupiter, Venus, luna, stelele, calea lactee, și sosim acum prin credință la tronul Tatălui. Vedem șezînd acolo, mîinile Lui străpunse și picioarele Lui; fie ca acel Sînge să facă acum mijlocire așa cum ne punem darurile noastre pe altarul de aur în jurul tronului Său.

²⁶ Noi Îți mulțumim mai întîi pentru Isus, Care a făcut posibile toate aceste lucruri pentru noi prin credința noastră care noi urmează să o cerem. Tu ai văzut mîinile, Tu ai știut ce bătea dedesubt de inimile oamenilor. Și eu îmi pun credința mea Doamne pe jertfa în marele altar de aur al lui Dumnezeu unde tămîia se arde zilnic. Mă rog ca Tu să asculți și să răspunzi rugăciunilor lor, Tată. Dă-le dorința inimii lor.

²⁷ Iar acum, așa cum ne-am adunat, Doamne, în seara aceasta pentru aceste trei adunări, noi sîntem aici în această clădire caldă în seara aceasta pentru nici un alt scop decît o umblare mai apropiată cu Tine. Știind ce să facem...?...Doamne, ce să facem...Așa cum a zis profetul, “Cei care așteaptă după Domnul, ei își vor reînoi puterea lor. Ei se vor înălța cu aripi ca un vultur. Ei vor alerga și nu vor fi obosiți; ei vor umbla și nu vor slăbi.” Doamne, învață-ne cum să așteptăm după ce am cerut și...?...să avem credință să știm că Tu ai auzit, și în propriul Tău timp bun Tu ne vei trimite răspunsul drept jos pe treptele de aur din coridoarele Cerului drept în sufletul nostru. Iar noi vom primi ceea ce cerem, pentru că noi o credem.

²⁸ Sfințește urechile noastre în seara aceasta să audă și inimile noastre să primească; și fie ca atunci cînd serviciul este gata, fie ca noi să zicem ca acei care veneau din Emaus, “Nu ne ardea inimile în noi așa cum El ne vorbea de-a lungul drumului.” Căci noi cerem aceasta în Numele Lui. Amin.

²⁹ Mi-ar place să citesc în seara aceasta o porțiune din Scriptură aflată în Cartea lui Isaia. Mîine, fiți siguri dacă voi aveți o hîrtie, eu vreau ca voi să...Eu o să am o schemă aici

sus sau o tablă să desenez cumva lecția. Și eu vreau ca voi să obțineți aceasta dacă posibil puteți, deoarece voi puteți studia aceasta după ce ajungeți acasă.

³⁰ Isaia capitolul 6, eu doresc să citesc câteva versete din acest capitol să tragem contextul la—pentru seara aceasta.

În anul în care a murit împăratul Ozia eu am văzut deasemeni pe Domnul șezînd pe un tron, înalt și ridicat sus și poala Lui umplea templul.

Deasupra acestuia stăteau serafimii: fiecare avea șase aripi; cu două el își acoperea fața, și cu două el își acoperea picioarele, și cu două el zbura.

Și unul a strigat către altul, și a zis, Sfînt, sfînt, sfînt, este DOMNUL Dumnezeuul oștirilor: întregul pămînt este plin de slava Lui.

Și stîlpul templului s-a mișcat la glasul aceluia care a strigat, și casa s-a umplut de fum.

Atunci am zis, Vai de mine! căci eu sînt distrus; căci sînt un om cu buze necurate, și eu locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate: pentru că ochii mei au văzut pe Împăratul, DOMNUL oștirilor.

Atunci a zburat către mine unul din serafimi, avînd un cărbune aprins în mîna lui, pe care el l-a luat cu cleștele de pe altar.

Și el l-a pus pe gura mea, și a zis, Iată acesta ți-a atîns buzele tale; și nelegiuirea ta este îndepărtată, și păcatul tău este ispășit.

De asemenea am auzit glasul Domnului, zicînd, Pe cine să trimit Eu, și cine va merge pentru noi? Atunci am zis, Iată-mă; trimite-mă.

³¹ Aceasta-i cam o—o inițiere cînd ne gîndim la—ce urmează să însemne aceasta așa cum noi studiem această viziune a lui Isaia. Ea este. . . Întotdeauna mi-a plăcut Isaia. El a fost unul din profeții majori. Isaia a scris Biblia întregă. Acolo sînt șazece și șase de Cărți în Biblie, și Isaia a scris șazece și șase de capitole. El începe cu începutul creațiunii; în mijlocul Cărții el aduce înainte Noul Testament și Ioan Botezătorul; iar la capitolul 56 și 60 el încheie în marele Mileniu: Genesa prin Noul Testament în Apocalipsa. Mare om a fost acest Isaia. În final a murit ca martir sub pedeapsă capitală.

³² Fiecare om umplut cu duhul din Biblie a murit sau a fost persecutat sub guvernul federal. Fiecare din ei la care vă puteți gândi: Moise, copiii Evrei, și Daniel, și Isaia. Isaia a fost tăiat în bucăți cu un fierăstrău. Și înainte în jos, Ioan Botezătorul, fiecare din apostoli, Isus Însuși, toți au murit sub pedeapsă capitală sau pedeapsă de la guvernul federal. Și conform cu felul în care lucrurile se îngrămădesc, acolo vor fi mai multe mărturii adăugate la ale lor într-una din aceste zile. Vedeți? Și dacă a existat vreodată un timp în care noi trebuie să ținem laolaltă, acesta-i acum.

³³ Eu presupun că voi auziți despre mitingul care se desfășoară în Roma, și noi avem—ei au un timp grozav acolo. Iar ei o să înceapă o trezire. Aceasta va fi o trezire în toată lumea, cu siguranță.

³⁴ Înapoi la acest subiect (noi vom lua aceea în cele Șapte Peceți)—la acest subiect de a fi influențați.

Împăratul Ozia era un băiat păstor. El a fost crescut. . . Și el a iubit exteriorul. Și el a domnit în timpul profeției lui Isaia. Isaia a învățat de la—de la unul din ceilalți profeți majori. Și eu cred că acesta a fost Zaharia, că Isaia a avut înțelegere prin el, care era un profet așa cum Isaia a venit pe scenă. Și Isaia a fost chemat, și el a fost un—un profet. Profeții nu sînt doar făcuți de om; profeții sînt născuți profeți.

³⁵ Acum, există un dar de profeție care vine în biserică, că oamenii dau o profeție. Mulți membri din Trupul lui Cristos pot să facă aceasta, aceasta-i sub inspirație. Dar un profet este așezat în Biserică de Dumnezeu, predestinat darului de—de profet—sau darul de a fi un profet, nu un precizător.

³⁶ Acum, acum, noi aflăm că acest om tînăr a luat tronul. Dacă voi vreți să notați unele din Scripturi jos, aceasta este II Cronici capitolul 26. Voi puteți citi unde spune că împăratul Ozia după ce a murit tatăl său A-m-a-ț-i-a, Amația—după ce el a murit, fiind un om neprihănit și s-a întors de la Domnul, și a fost ucis de proprii lui oameni—Uzzikiah i-a luat—sau Ozia, adică, luîndu-i locul ca împărat. Și el a fost așezat pe tron și uns la vîrsta de șaisprezece ani, doar un băiat, dar el era în linie să fie împărat, deși era doar un copil. Și el a făcut bine. Biblia ne spune că el a avut un tată evlavios și o mamă evlavioasă, și el deabea că putea să fie nimic altceva cu o așa influență decît să fie un băiat evlavios, deoarece asta era ceea ce a fost pus înaintea lui tot timpul.

37 Voi știți ce mă gîndesc eu? Fiecare are propria lui părere. Dar una dintre cele mai mari, și după părerea mea, cel mai mare președinte pe care noi l-am avut vreodată în această națiune a fost Abraham Lincoln. Acum, nu pentru că el era un Republican, ci pentru că el a fost ceea ce a fost, un om evlavios. Și el a fost crescut, și el—să slujească pe Dumnezeu. Și el a zis, “Dacă există ceva la care eu vreau să dau laudă,” a zis el, “sau prin ce a fost influențată viața mea, era o mamă evlavioasă care m-a învățat să mă rog și să cunosc pe Isus ca Salvatorul meu.”

38 Oh! Familia ta este ceea ce ești tu. Tu crești copilul tău într-un anumit mediu; el are o șansă mai bună de nouăzeci și opt la sută să meargă drept de cum are el dacă tu îl crești într-un fel greșit. “Crește un copil în felul în care el trebuie să meargă, și cînd el este bătrîn aceasta nu se va depărta de la el.” Fiți creșcuți drept, învățați copiii voștri să facă drept: să fie cinstiți, dreپți și onești chiar cînd ei sînt în școală.

39 Acum, de multe ori copiii sînt înclinați să copieze unul de la altul, și—și încearcă să—și preseze drumul lor prin școală. Dar voi știți, eu cred că dacă voi veți obține aceasta voi înșivă, atunci aceasta este ceva care voi—voi puteți aprecia hîrtia voastră de note bune.

40 Voi știți, dacă voi urmează să aveți un examen ziua următoare, în loc să alergați în jur toată noaptea, să vă sculați în dimineața următoare, și să gîndiți, “Păi, voi ședeai alături de *Cutare-și-cutare*; ei sînt deșteپți; Și apoi eu voi—eu pot copia de la ei,” dacă tu vei zice doar înainte ca Tăticul să dea mulțumiri la masa de micul dejun, dacă tu vei zice doar, “Tăticule, amintește-mă astăzi, eu trebuie să iau un examen în chimie,” sau orice este aceasta. Atunci tu, cînd te rogi, Tăticul, zice, “Dumnezeule, binecuvintează pe John, Mary în examenul lor astăzi.” Eu vă spun, aceasta va întoarce valul.

41 Amintiți-vă, noi putem avea ceea ce noi vrem dacă noi vom cere în credință crezînd. Isus a zis, “Toate lucrurile sînt posibile la acei care vor crede. Voi nu aveți pentru că voi nu cereți, și voi nu cereți pentru că voi nu credeți.” El a zis, “Cereți belșug pentru ca bucuria voastră să fie deplină.” Mie îmi place asta.

42 Învățătura noastră corectă: Spuneți lucrul corect; faceți lucrul corect; gîndiți lucrul corect; întotdeauna să gîndiți corect. Și eu am o mică lozincă:

Faceți corect, aceasta-i datoria voastră către Dumnezeu. Gîndiți corect, aceasta-i datoria voastră către voi înșivă; și voi sînteți destinați să ieșiți afară corect.

⁴³ Voi nu puteți merge spre est și spre vest în același timp, nici nu puteți voi să mergeți drept și greșit în același timp. Nu contează cît de mult vă gîndiți că voi mergeți în partea cealaltă, dacă voi nu călătoriți direct spre vest. . . Tu nu mergi spre est dacă mergi spre vest.

⁴⁴ Astfel acest împărat tînăr fiind influențat de tatăl său cînd el era un om tînăr și a învățat Israelul poruncile lui Dumnezeu. . . Și atunci cu totul dintr-o dată el s-a întors în ultimele lui zile și a învățat împotriva lui Dumnezeu. Și proprii lui oameni. . . El a fost ucis de proprii lui oameni. Se pare că aceea ar fi fost o lecție mare pentru Ozia despre aceasta. Dar noi aflăm că atunci cînd Ozia a luat tronul, că el a început drept în felul cum a făcut tăticul lui, aducînd înapoi lucrurile lui Dumnezeu, aducînd pe Israel înapoi la închinarea la Dumnezeu. El s-a întărit pe sine.

⁴⁵ Și eu vreau întotdeauna să fiu recunoscător pentru el în zilele tinereții lui, deoarece el niciodată nu a jucat ceva politică. Deși politica ar fi putut să fie împotriva lui, dar totuși, el a stat drept pe linia lui Dumnezeu. Și aceasta l-a emoționat pe acest micuț, tînăr profet astfel, încît el a devenit un erou. El era un exemplu pentru profetul Isaia.

⁴⁶ Și Isaia a mers la castel să stea cu el, la palatul împăratului. El l-a chemat înăuntru; lui îi plăcea de Isaia. Isaia era și el tînăr, și—și el. . . Ei erau ortaci împreună. Și cum acel împărat. . . Cînd el se ducea acolo afară, și ei—unii dintre oamenii politicii veneau înăuntru și ziceau, “Noi trebuie să facem *așa-și-așa*,” Împăratul Ozia mai întîi l-a căutat pe Domnul. “Doamne, este aceasta voia Ta ca noi să facem aceasta *așa-și-așa*?” Dumnezeu le dă-ne un președinte ca acela, nu numai atît, ci dă-ne predicatori. “Căutați mai întîi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate celelalte lucruri se vor adăuga.”

⁴⁷ Acesta trebuie că era o mare influență, deoarece Isaia l-a iubit, deoarece el a văzut că el era un om mare, și el—el a stat ferm și tare pentru Dumnezeu. Și voi știți, de fiecare dată, în zilele în care trăim noi, în lucrurile pe care le facem noi, amintiți-vă, că publicul nu se uită numai la pastor, la felul cum arată el—trăiește, el—ei se uită și la laici.

⁴⁸ Oh, cum este aceasta prea rău cînd ne gîndim la biserică. Uneori dacă pastorul aparține la o *anumită* organizație sau un clan, și această organizație îl trimite la o *anumită* biserică, și uneori miinile acelui pastor sînt legate de organizația aceea. Iar micuțul om vrea să slujească pe Domnul, și el crede—a fost învățat că aceea este cam singura cale pe care el o poate face, este prin slujirea organizației lui. Și dacă el s-a ridicat și a predicat ce a spus Cuvîntul, biserica l-ar vota afară; și atunci lui îi este teamă că el nu ar avea o șansă atunci să predice Evanghelia.

⁴⁹ Dar oh, ceea ce avem noi nevoie astăzi în amvoane sînt oameni cum era Ozia. Nu conta ce era politica bisericii lui sau politica a orice altceva, el a jucat prin mîna lui Dumnezeu. El a așteptat pînă el a aflat AȘA VORBEȘTE DOMNUL, apoi el a făcut-o.

Micuțul . . . Acel profet micuț (un flăcău tînăr cam de vîrsta lui) în templu cu el, ei mergeau jos împreună și se rugau, fără îndoială, și cereau voia Domnului, și apoi comparau aceasta cu legile Bibliei. Atunci dacă aceasta era în regulă, Ozia a trecut-o; dacă aceasta nu era în regulă, el a condamnat politicile despre aceasta. Dumnezeule dă-ne mai mult din aceasta! Și aceea l-a emoționat pe Isaia deoarece el a fost născut un profet.

⁵⁰ Și Ozia a devenit un erou pentru Isaia. Voi vedeți el era . . . Din cauza stării lui—lui pentru Dumnezeu, el a devenit un erou în ochii celui neprihănit. Și acolo ar fi putut să nu fie prea mulți neprihăniți. Vedeți? Dar lucrul pe care vrem noi să-l facem, este să facem ca viața noastră să conteze pentru Dumnezeu. Cineva vă privește.

⁵¹ Eu am ajuns după cineva ziua trecută. Într-o anumită vecinătate ei au avut o . . . O biserică mare denominațională a avut o petrecere mare de rock 'n'roll aici jos, și ei au dansat pînă la ora 1 dimineața. Și ei tachinau pe cineva care vine la tabernacol, și a zis că ei erau holy rollers care au venit jos aici, deoarece noi nu avem denominațiune. Și oh, aceasta mi-a dat o șansă. Voi doar vă cam puteți imagina ce s-a întîmplat. Dar treaba despre aceasta este . . . Acum, oamenii aceia . . . Fără îndoială, că doamna tînără care a făcut remarca, dacă ea știa numai care era Adevărul . . .

⁵² Eu eram în munți cu cîteva săptămîni în urmă. Și înapoi de tot cînd eu veneam acasă, noi am mers înapoi (familia și eu) să ne odihnim puțin, unde noi vom merge din nou, cu voia

Domnului, săptămîna viitoare. Și atunci, în spate acolo într-o noapte, am văzut o vedenie. Și aceasta a fost o—o drăgălașă, femeie drăguță, păreau femei tinere alergînd; ea își avea mîna ei aici, și ea pierea cu un atac de inimă, o femeie frumoasă. Și ea a căzut și a fost dusă. Și Îngerul Domnului a zis, “Acum, cînd tu auzi despre aceasta, amintește-ți, ei o să zică că ea a comis sinucidere, dar ea a murit într-un atac de inimă. Și aceasta era aproape 4:00, astfel tu doar să spui ora 4,” și apoi El m-a părăsit.

⁵³ Și eu nu am trezit familia în mica tabără de vaci (sau unde stau cowboys, unde noi mergeam în spate acolo să adunăm vitele), eu—eu i-am lăsat doar să doarmă pînă dimineața. Și atunci, în ziua următoare am menționat aceasta, și am zis, “Ceva femeie tînără, foarte atractivă, are să moară—un atac de inimă.” Și afară pe drum cu două zile mai tîrziu, acolo a venit înăuntru la radio că această Miss (eu nu mă pot gîndi la numele ei) Monroe, D-na. Monroe. Eu cred că acela era numele ei de scenă, sau oricare era acesta; numele ei era altfel. Și ea a murit, și ei au zis că ea a comis sinucidere.

⁵⁴ Acum, aceasta nu face nici o diferență cît de mult o spun eu; ei totuși o să spună că ea a comis sinucidere. Dar copilul nu a comis; ea a murit într-un atac de inimă! Și dacă voi ați privi, ea avea mîna ei, încercînd să ajungă la telefon—telefonul în mîna ei. Ea a avut un atac de inimă. Ei zic că acolo erau pastile de somn; ea le lua de o lună (vedeți?) sau mai mult, din sticla aceea. Ea a murit într-un atac de inimă, și ea a murit cu patru sau cinci secunde înainte de ora 4, exact.

⁵⁵ Și eu am citit despre povestirea vieții ei în revistă despre cum că ea. . . Ea era un copil nelegitim; și cum că ea a spălat așa de multe vase; iar mama ei într-o instituție de nebuni; și ea a tînjit (dar ea a fost femeia cu cel mai perfect trup, eu presupun, din lume)—dar ea a tînjit după ceva care banii nu-i putea cumpăra. Mă gîndeam, “Oh, eu doream să fi putut să ajung la ea! Eu știu ce avea ea nevoie!” Acolo sînteți voi!

⁵⁶ Poate membri din bisericile de renume, cea mai fină—renumitul Hollywood, unde toate împodobirile și zorzoanele sînt pe. . . Dar ei au văzut oamenii aceia. . . Ea a putut să vadă că ei nu au trăit o viață diferită de cum a trăit ea. Este nevoie de influență! Este nevoie de puterea de înviere a lui Cristos printre oameni, ca ei să vadă căci Cristos nu este o statuie atîrnînd într-o clădire, ci El este o Ființă vie în forma Duhului

Sfînt, locuind în bărbați și femei, aducînd pace, și satisfacție, și fericire. Oh, dacă noi puteam numai să ajungem la acea tînără doamnă înainte ca ea să părăsească lumea.

⁵⁷ Acum, influență. Noi aflăm că—că viața lui Ozia a influențat pe acest profet pînă la așa un loc că Ukkiah—Ozia, adică, a clădit ziduri și s-a întărit, și a luat înapoi terenurile și posesiunile care le aparțineau lor de la Filistenii, și așa mai departe, pînă cînd faima lui a mers pînă la Egipt. Și eu vă spun, din toate cronicile împăraților, nu a existat nici unul din ei în afară de Solomon, care s-a răspîndit ca Ozia. De ce? Pentru că el a așezat exemplul. El a stat cu Dumnezeu, nu conta ce gîndea poporul lui, ce gîndea oricine altcineva, ce gîndeau politicienii lui care au încercat să-l influențeze. El a stat direct cu Dumnezeu, și acesta—Dumnezeu l-a binecuvîntat. El a fost un mare ajutor pentru acest tînăr profet.

⁵⁸ Cum binecuvîntează Dumnezeu un om care va sta adevărat cu Cuvîntul lui Dumnezeu. Acum, el poate să nu fie foarte popular, dar el va fi binecuvîntat. Și acum, oamenii trebuie să-și ia alegerea lor, dacă tu vrei să acționezi ca restul dintre oameni sau dacă tu vrei să fii binecuvîntat de Dumnezeu. Acum, tu doar îți poți lua alegerea ta. Dacă tu o să trăiești ca restul dintre ei, tu vei fi binecuvîntat de ei; dar tu îți întorci ale tale—toate dorințele tale spre Dumnezeu, și tu vei fi binecuvîntat de Dumnezeu. Astfel tu trebuie să “Alegi tu în această zi pe cine slujești,” așa cum a zis profetul. “Întotdeauna să-ți amintești de Creatorul tău, mai întîi, întotdeauna.”

⁵⁹ Acum, dar. . . Cînd acest împărat a ajuns la un loc, fiind un om așa de mare și influențînd pe Isaia și pe cei neprihăniți, desigur, din împărăția lui, el a ajuns la un loc—el a ajuns să se simtă de sine-asigurat. Și acolo este unde voi faceți greșeala voastră. Acolo este unde așa de mulți oameni neprihăniți mușcă țărîna rușinii, mușcă țărîna înfrîngerii, este deoarece ei încep să se simtă siguri pe sine. Voi începeți să gîndiți că voi ați trăit așa de mult pentru Cristos, încît nu contează ce prezintă El înaintea voastră, voi vă veți lua alegerea voastră dacă vreți aceasta sau nu. Voi trebuie să continuați să slujiți lui Dumnezeu. Nu contează ce erați voi înapoi cu zece ani în urmă, aceasta este ceea ce voi sînteți acum.

⁶⁰ Împăratul a ajuns într-un loc în care s-a gîndit în sine, că el a ajuns înălțat. Mîndria a ajuns în inima lui. Și aceea este ce ni se întîmplă nouă. Dacă voi veți scuza această expresie,

aceasta este ce s-a întâmplat bisericilor noastre prin toată țara. Există oameni buni acolo; unii dintre cei mai buni în lume merg la biserică. Eu cred că cei mai buni din lume merg la biserică. Dar treaba despre aceasta este, că sistemul de organizație devine înălțat. Acea este ce s-a întâmplat la Metodisti; aceea este ce s-a întâmplat la Bapțiști; aceea este ce s-a întâmplat la Nazarineni, la Pelerinii Sfințeniei, la Penticostali—înălțați, îndărătnici, preocupați de sine, mândri, la care nu poți să le spui nimic. Dumnezeu nu poate să afle o cale să intre în inimile lor. Aceasta-i deoarece ei devin așa de știe-tot încît nimeni nu poate să le spună nimic. Și zidindu-se pe ei înșiși în jur argumentînd cu frații, ei se zidesc în jurul crezului lor. Și cînd ei o fac, ei lasă pe Dumnezeu în spate.

⁶¹ Acea este ce se întîmplă la doctori. Cînd ei devin așa de preocupați de sine încît ei nu au nevoie de nici un ajutor de la Dumnezeu, aceea este cînd eu nu unul—vreau unul să se ocupe de mine. Cînd tu îl lași pe Dumnezeu afară din orice lucru, tu doar—eu vreau ca tu să mă lași și pe mine afară. Vedeți? Deoarece tu trebuie ca întotdeauna să-ți amintești mai întîi de Dumnezeu! El s-a înălțat.

⁶² Așa de mulți astăzi . . . Voi luați o—o familie de oameni care va începe să meargă la biserică. Și Dumnezeu va vindeca mica familie. El îi va binecuvînta, și le va da Duhul Sfînt în viețile lor. Copilașii se vor ruga în jurul mesei; ei se vor ruga înainte să meargă la culcare. Mama și tata se vor prinde de mîini și se vor ruga. Și atît timp cît ei vor continua așa, ei vor sta o familie; dar voi lăsați-i să ajungă. . . Primul lucru pe care îl știți, ei nu au avut nimic, o mașină rablă veche, poate, mîinînd în jur în ea, sau poate umblau. În final ei vor obține o mașină bună, o casă mai bună. Și primul lucru pe care îl știți, apoi ei vor să ajungă la ceea ce ei—lumea numește, o clasă mai bună cu care să se asocieze. Ei se mută într-o vecinătate diferită, și acolo, ei află că ei devin influențați de influența greșită. Tu trebuie întotdeauna să stai unde este Împărăția lui Dumnezeu și unde se revarsă slava lui Dumnezeu. Stai unde tu poți fi hrănit spiritual zi și noapte. Atunci primul lucru pe care-l știi, despărțirile vin în casă, și cele lumești, și ei devin înălțați. Ozia a făcut aceasta; el s-a înălțat, multă mîndrie.

⁶³ Și acum, noi vedem ce a încercat el să facă. Acum, ceea ce într-adevăr l-a apucat pe el cînd el s-a înălțat în inima lui (ni se spune în Biblie, în Cronici 26—noi aflăm—II Cronici 26), noi aflăm că el a mers în templul Domnului cu o cădelniță în mîna

lui să ardă tămâie pentru Domnul. Și cînd el a făcut-o, slujitorul templului cu optzeci de alți slujitori l-au urmat și i-au zis, “Să nu faci aceasta; tu ești greșit. Tu nu ești un preot. Tu ești un împărat, nu un preot.”

⁶⁴ Și el a fost mînios, și s-a înfuriat. Și temperamentul lui s-a îndepărtat de la el, și a aprins cădelnița să meargă oricum. Și Dumnezeu l-a lovit cu lepră chiar acolo în timp ce el stătea acolo în mînia lui; și el a murit un lepros. Ei au trebuit să-l scoată afară din templu.

⁶⁵ Acolo este unde noi vrem o lecție acum. Dacă acest om pe care Dumnezeu l-a binecuvîntat în capacitatea lui. . . Dar el nu a fost satisfăcut cu aceea, el a vrut să ia locul altuia. Voi nu puteți fi nimic. . . Cum Congresmanul Upshaw (voi vi-l amintiți, acela care era—era olog de șaiszeci și opt de ani și a fost vindecat în adunare acolo, știți voi. El a fost un Congresman al Statelor Unite.), el a zis, “Tu nu poți fi nimic ceea ce tu nu ești.” Astfel cam aceasta-i adevărat. Tu trebuie să stai în chemarea ta, la care te-a chemat Dumnezeu.

⁶⁶ Acum, atît timp cît el a rămas împărat, și—el era o binecuvîntare pentru oameni fiind un împărat. Dar cînd el a gîndit că el este un preot, atunci. . . El s-a gîndit pentru că Dumnezeu l-a binecuvîntat, el putea să fie orice vroia el să fie. Dar el era o binecuvîntare pentru popor ca un împărat, dar nu o binecuvîntare. . . El a devenit un blestem peste ei cum el a încercat să ia locul pastorului. Și noi avem o mulțime din aceia. Fiecare vrea să ducă mingea. Vedeti?

⁶⁷ Cînd voi jucați un joc cu mingea (așa cum este sezonul fotbalului), lucrul care noi vrem să-l facem, este să nu încercăm fiecare să luăm mingea de la omul care o are; aceasta este să încercăm să apărăm pe omul acela. Să-l protejăm; lăsați-l să pătrundă. Noi încercăm să bîgăm un gol. Vedeti?

⁶⁸ Dar vă puteți imagina un împărat așa de neinstruit ca să găsească un om—omul lor propriu—alergînd cu mingea la golul de teren, și atunci în loc să încerce să bată dușmanul la o parte de el, echipa opusă, să lași pe omul tău propriu care are mingea să fugă cu ea, fiecare om încearcă să ia mingea din mîna lui? Păi, voi sînteți destinați să pierdeți.

⁶⁹ Și astăzi, noi avem același lucru. Cînd noi vedem pe Dumnezeu venind pe scenă, și urmînd să binecuvinteze un anumit lucru, să ținem pe toți dușmanii departe de acesta. Să folosim influențele noastre ca placaje, nu alergători, placaje

care protejează alergătorul, lăsați ca el să ducă mingea dincolo, deoarece acolo nu este opoziție, tot ce voi aveți de făcut este doar să continuați să alergați. Și noi trebuie să fim plaja.

⁷⁰ Eu vorbesc în toată lumea, voi știți, pentru Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, în jurul lumii, organizînd ramuri. Și nu de mult cînd, eu cred, aceasta era la Kingston, Jamaica, cînd ei au avut pe Castro și toți dintre ei de acolo sus la acest miting (sau noi am fost jos la locul lui, în acest fel a fost), și celebritățile de prin toate insulele au fost acolo sus; și oamenii aceia de afaceri au încercat să predice Evanghelia. El era afară din locul lui. Noi predicatorii avem destulă greutate să o ținem la nivel. Și ei folosesc foarte puțină influență pe care o pot afla, și fiecare tehnică mică în *acest* fel și *acel* fel, și o ține așa de șovăielnic încît nu știi ce să faci.

⁷¹ De multe ori la o—într-o biserică—o bisericuță poate avea o trezire în desfășurare; cineva va vrea să meargă aici afară și să conducă o adunare de rugăciune. Și atunci, el are o idee diferită de la ceea ce zice Biblia de fapt, dar el o crede în acest fel oricum; și el va începe o influență și atrage pe alții de la aceasta. Lucrul de făcut este să protejați acest Mesaj în felul în care Acesta merge, stați drept cu El, și loviți fiecare lucru la o parte de El, dacă noi urmează vreodată să traversăm linia golului.

⁷² Și am zis, “Fraților, există ceva greșit. Voi băieților sînteți oameni de afaceri. În primul rînd, voi nu înțelegeți apropierea. Voi nu înțelegeți apropierea de slujbă, deoarece slujba este un dar chemat de Dumnezeu.” “Dumnezeu a așezat în Biserică întii apostoli, profeți, învățători, evangheliști, și pastori.” Dumnezeu i-a așezat acolo pentru desăvîrșirea Bisericii. Oamenii de afaceri trebuie să mărturisească. Femeile, casnicele, nu contează dacă ești servitoarea la cineva în casă, mărturisește. Fă tot ce poți pentru Împărăție; dar să nu injectezi vreodată propriile tale idei; spune doar ce spune Mesajul și continuă să mergi înainte (vedeți?), și atunci poate tu ai avea ceva influență. Păi, nu încerca să predici acum pînă cînd Dumnezeu, tu știi, te cheamă. Doar stai drept cu aceea, cu mărturia ta, căci dacă nu stai, tu vei devia în categoria greșită; și atunci tu vei strica totul. Aceasta este. Și aceasta nu-i place lui Dumnezeu de loc. Aceasta o dovedește aici.

⁷³ Cînd acest împărat . . . Acum, cînd el a fost muștrat și i s-a spus adevărul de către slujbașul clădirii, și a încercat să-i spună că era greșit, că Dumnezeu a chemat asta numai pentru

descendenții lui Aaron, și ei au fost consacrați numai pentru slujba aceea. . . Aceasta era tot ce trebuia ei să facă, ei erau consacrați pentru aceasta. Iar un împărat, nu contează cît de neprihănit era el, și cît de mult l-a binecuvîntat Dumnezeu, el nu avea drept să ardă tămîie. El lua locul preotului, și el nu trebuia să o facă. Și cînd el a fost muștrat, el s-a mîniat; temperamentul lui a izbucnit, și tocmai cînd i-a izbucnit temperamentul, lepra i-a apărut pe față. El s-a umplut cu lepră, și atunci el a scăpat cădelnița și a fugit afară din clădire. Vedeți? Încerca să imite pe altcineva, noi nu trebuie să facem asta.

74 În mînia lui el a făcut rău, și a fost lovit. Oh, aceasta era cu certitudine o lecție pentru acest profet tînăr să vadă, acum, nu contează cît de mare era omul, el trebuia să rămînă în chemarea lui.

75 Eu îmi dau seama că aceasta se înregistrează, și eu știu că aceasta va—merge prin toată lumea, înapoi în jungle, și la Hottentoți, și toți ceilalți. Acest mesaj de aici din seara aceasta va fi tradus în limbi. Dar eu spun aceasta din toată inima mea, cum ar putea. . . Mulți oameni spun, “De ce nu aderi la anumite organizații? De ce nu vii cu Penticostalii? De ce nu vii cu *acest* grup? De ce nu lași doar ca aceste lucruri mărunte să se ducă?” Cum pot face eu aceasta? Eu trebuie să stau cu Mesajul acela!

76 Cînd Îngerul Domnului a apărut jos la rîu în Lumina aceea acolo așa cum vedeți, și cînd aceasta a fost dovedit de guvern și pretutindeni altundeva, cu știința—cercetarea științifică că acesta este adevărul. . . Și El mi-a spus să stau cu acest Cuvînt. Atunci cum aș putea eu să-L schimb pentru un crez? Dacă oamenii aceia sînt afară acolo să facă aceasta, lăsați-i să o facă. Dar noi am fost chemați să predicăm Cuvîntul! Nu faceți compromis; stați pe Cuvînt!

77 Astfel acum voi vedeți motivul că acesta este un lucru periculos a încerca să faci compromis și să faci altceva, sau să încerci să te înalți în tine însuși, și să zici, “Oh, eu pot face *aceasta*, și să fac mai mulți bani. Eu pot face *aceasta*, și toți frații vor fi de acord cu mine.” Eu pot compromite asupra acestui Cuvînt, și—pînă cînd nouăzeci și nouă la sută din predicatori se vor întoarce chiar aici, “Aceasta-i minunat, aceasta-i bine.” Și eu știu acum, mulți dintre ei numesc. . . Ce este aceasta? Pîini și pești, văzînd oamenii vindecați, și

discernămintele, și puterile lui Dumnezeu, și așa mai departe, manifestate. Ei vă aduc acolo ca să țină adunări și să aducă oameni în—bisericile lor și lucruri; dar cînd se ajunge la acordul asupra Cuvîntului, ei se vor îndepărta dela El. Vedeți? Voi nu puteți face asta. Stați cu Cuvîntul!

⁷⁸ Acum, aceasta a fost o lecție pentru acest profet tînăr, căci nu conta ce încerca el să fie, el trebuia să stea în chemarea lui. Oh doamne, el a învățat—porunca lui Dumnezeu despre oameni. Porunca lui Dumnezeu pentru om este să stea în locul lui. Porunca lui Dumnezeu pentru femei este să stea și ele la locul lor. Voi nu puteți lua locul unui bărbat. Ele încearcă să o facă, dar să nu o faceți. Bărbaților, să nu luați locul femeilor, nu vă îmbrăcați ca femeile. Și femeilor să nu vă îmbrăcați ca bărbatul. Biblia spune că este greșit să faceți asta. Biblia spune, “O femeie care se îmbracă cu o îmbrăcăminte care aparține unui bărbat, este murdărie înaintea lui Dumnezeu, o uriciune.” Vedeți? Dar acum voi cu greu îi puteți deosebi. Vedeți? Acum, cum o veți face, ci doar să strigați împotriva acesteia? Păi, cînd tu faci asta . . .

⁷⁹ Ați văzut voi acest ordin judecătoresc în această săptămînă aici în Indiana? Ce rușine! Cu mai puțin de cincisprezece ani în urmă o familie aici în Port Fulton (Eu cred că unii din familie șed aici în seara aceasta)—aici în Port Fulton, ei au trimis o fetiță acasă de la școală pentru purtare de pantaloni scurți la școală. Și să—această săptămînă ei încearcă să o dea în judecată și s-o dea afară din școală (și ei au făcut-o), o fetiță care a refuzat să poarte pantaloni scurți în școală. Ce se întîmplă cu națiunea noastră? Eu am crezut că aceasta era o țară de libertate; am crezut că noi aveam un drept—libertate religioasă.

⁸⁰ Acest tată s-a ridicat și a zis, “Aceasta-i împotriva credinței noastre religioase ca copiii noștri să poarte pantaloni scurți, fetița noastră de șaisprezece ani, în vîrstă de șaptesprezece ani, să poarte pantalonii scurți; aceasta este împotriva credinței noastre religioase.” Și ei au dat afară și au expulzat copilul din școală.

⁸¹ Eu înțeleg că fiecare care nu ar fi de acord să vină în—la acordul internațional al acestei părțășii pe care ei încearcă să o formeze să pună—și să unească toate bisericile împreună, federația bisericilor, că toți care nu ar veni înăuntru și să se unească cu aceasta, ei le face lor o mică provincie; ei urmează

să-i trimită la Alaska. Voi ați putea tot atât de bine să vă pregătiți pentru vremea rece, deoarece se pare că aceasta vine. Astfel, ce disgrație!

⁸² Prietenul meu de o viață lungă, Jim Poole, fiul lui stă aici în seara aceasta. Eu aș fi dorit ca tatăl lui să fi venit numai și ce a făcut fiul său. Și noi am vorbit astăzi prin conversație telefonică, și el remarca despre, eu cred, un comentator de știri sau cineva, (eu nu-mi amintesc doar cine era acesta acum), dar zicea, “Aceasta obișnuia să fie că—că oamenii Americani făceau o baie o dată pe săptămână și se rugau în fiecare zi,” și a zis: “acum ei fac baie în fiecare zi și se roagă o dată pe săptămână.” Eu cred că eu mai degrabă aș face fără baie. Dar arată doar cum am decăzut. Ce i s-a întâmplat acestei națiuni?

⁸³ Cam cu cinci ani în urmă eu am fost în Ohio, și eu aveam o adunare sus acolo la (cum este numele aceluia loc unde eu am avut-o acolo afară pe aceea? [Cineva zice, “Chataqua”—Ed.] —Chataqua. Și eu ascultam la o transmisiune de știri în hotel, și acesta zicea, “Floarea libertății a murit în această după-masă într-un tribunal aici în Ohio.”

Poporul Amish, ei nu cred în a trimite pe copiii lor la aceste școli publice. Ei au școlile lor proprii. Și în acest cartier anumit unde aceștia erau, ei nu aveau ceva școli de liceu. Aceasta este legea din Ohio și Indiana (eu cred o lege națională) că toți copiii trebuie să meargă la școală pînă cînd ei au șaisprezece ani. Și acest om avea doi copii, fată și băiat, care nu aveau șaisprezece ani; și ei au refuzat să-i trimită la școlile publice unde ei învață eticile lui Darwin, (că omul a provenit dintr-o singură celulă, a fi o maimuță; aceasta-i tot ce el este, doar o maimuță glorificată și. . .). Și astfel, ei nu au fost de acord cu asta, și ei nu ar lăsa pe copiii lor să audă aceasta. Și astfel tribunalele i-au tras înăuntru. Și acest micuț judecător deștept i-a zis tatălui în vîrstă și mamei, cu tunsura lui înnegrită și îmbrăcat cu mantia, el a zis, “Domnule, acest stat Ohio are o lege care zice că copilul trebuie să participe la școală pînă cînd are șaisprezece ani,” și a zis; “voi refuzați să trimiteți copiii voștri. Ce răspundeți voi?”

⁸⁴ El a zis, “Onorabile domn, eu respect legile acestui stat frumos, în care eu sînt un băștinaș.” El a zis, “Dar noi am venit aici cu ani în urmă, străbunii noștri, pentru libertate de religie, și de aceea sîntem noi aici, pentru libertate de religie. Religia noastră ne învață că noi nu credem că noi venim din animale să fim oameni că. . . Noi credem că noi am fost creați după chipul

lui Dumnezeu. De aceea, aceasta este împotriva credinței noastre religioase să trimitem copiii noștri la o școală care învață așa ceva. De aceea, noi nu avem vreo școală de liceu aici pentru copiii noștri să meargă. Și aceasta nu este pentru că noi nu vă respectăm; noi respectăm ceea ce credeți voi; dar pentru noi, noi nu credem asta, și noi nu vrem ca aceasta să fie învățată copiilor noștri.”

El a zis, “Voi sau veți trimite copiii voștri la școală sau tu și soția ta veți petrece doi ani în penitenciarul statului.” Zicea, “Care este decizia voastră?”

El a zis, “Mama și cu mine vom petrece cei doi ani.” Și ei s-au întors și au pornit să pășească afară.

Bătrînul judecător trebuie că s-a simțit puțin condamnat, așa că el a zis, “Amintiți-vă, nu zice Biblia voastră, ‘Da-ți Cezarului ce este a Cezarului?’”

Iar tatăl s-a întors înapoi, și a zis, “Și lui Dumnezeu . . . ?”

Omul de la știri a zis, “Păi, atunci libertatea . . .”

Și judecătorul a zis, “Eu vă condamn la doi ani.”

El a zis, “Atunci libertatea—floarea libertății a murit în acea sală de tribunal în această după-masă.”

⁸⁵ Pînă la urmă, Dunkardi—sau Amishii, adică, nu contează cît sînt ei de deosebiți, ei cred în trăire sfîntă. Și nu există nici o evidență nicăieri în Statele Unite unde să fi avut ei vreodată vreo delicvență de minori. Nici o persoană, un copil, din religia lor nu a fost vreodată un minor delicvent. Lăsați-i să fie deosebiți orice vor ei să fie; ei sînt crescuți corect. Eu nu-i blamez.

⁸⁶ Dar ascultați, floarea a murit acolo chiar atunci, dar cam în zece minute ea s-a trezit din nou. Procurorul acuzator, toți dintre ei, și-au împins înapoi cărțile lor, și au zis, “Atunci noi demisionăm din slujba noastră, pentru că dacă dumneavoastră stricați dreptul acela Constituțional, ei le vor strica pe restul din ele.”

⁸⁷ Ați observat voi zilele trecute cînd acel bătrîn înțelept Episcop Metodist, ce a zis el despre asta—zicînd că rugăciunea în—în biserică—în școală? Aceea nu era Biserica Metodistă. Episcopul acela a fost suficient de înțelept să știe asta. Acela era un alt grup să vadă cît de departe pot ei ajunge să forțeze o

anumită rugăciune în—în școală. Dacă ei ar fi votat pe aceea, ei ar vota pe cealaltă tot atît de repede cît ar putea ei. Ei încearcă fiecare ieșire pe care o pot. Nu vă îngrijați, ei o vor avea.

⁸⁸ Oh! Noi vrem crucea. Noi îl vrem pe Cristos acum în timp ce noi putem! Nu fiți influențați de oameni care poate pot trimite o—mai multă supă jos. Nu fiți influențați de oameni care vă vor da o mașină mai bună în care să mergeți, sau o casă mai bună în care să locuiți, și să vă vindeți drepturile voastre de întii născuți pentru Cristos. Să nu faceți voi asta! Fiți atenți ce faceți. Întotdeauna să îl urmați pe acela care este influențat și susținut de Dumnezeu, ca voi să știți ce—Dumnezeu este cu ei. Nu urmați influența greșită. Da! În regulă. Nu încerca să iei locul altuia.

⁸⁹ Vedenia la templu, el a văzut pe—pe un tron pe Dumnezeu înălțat, Dumnezeu fiind înălțat. Acum voi vedeți, acest împărat care . . . El a făcut un exemplu înaintea lui Isaia, și Isaia a văzut că acel împărat odată ce el a ieșit din chemarea lui a fost—Dumnezeu l-a lovit cu lepră. Apoi Isaia s-a gîndit, “Ce trebuie eu să fac?” Ozia era mort, el s-a sprijinit puternic pe brațul lui. Și el se gîndea că el era dus; ce ar face el? Viața însăși aproape că era dusă pentru el. Astfel ce a făcut tînărul profet? El și-a croit drumul jos la templu să se roage. El a căzut jos la altar, și a plîns.

⁹⁰ Uneori Dumnezeu lasă tocmai proptele să fie lovite de sub noi. Uneori El lasă boala să ne lovească. El lasă dezamăgiri, dureri de inimă, să ne lovească. Uneori El face aceasta să vă aducă unde voi ați fi influențați de Evanghelie. Fiți suficient de înțelepți să prindeți aceasta. Nu fiți destul de neînțelepți să plecați de la aceasta.

⁹¹ Observați, Isaia a știut că el trebuie să afle ceva diferit. Astfel ce a făcut el? El a mers la templu; el și-a ridicat mîinile sus, și a strigat către Dumnezeu. Și el a căzut într-o vedenie. Și așa cum el a căzut în vedenie, el a văzut pe Dumnezeu, nu pe un tron aici jos, ci înălțat, sus de tot. Oh, doamne! Trena Lui Îl urma și s-a ridicat sus în Ceruri. Și el a văzut Serafimi zburînd, încoace și-n colo prin templu. Oh, doamne! *Serafim* și acesta înseamnă “arzători,” cuvîntul *Serafim* înseamnă. Care este lîngă altar. De fapt, Serafimii sînt aceia care primesc jertfa, și curățește pe închinător, și apoi îl prezintă lui Dumnezeu, Serafimul o face. Acum, acest Serafim era ființă îngerească, și ei sînt chiar cei de lîngă Dumnezeu, chiar la

altar. Și ei primesc jertfa. Aceasta arată dreptatea lui Dumnezeu, că păcatul nu poate veni în prezența Lui dacă nu s-a ispășit pentru el. Vedeți? Și acești Serafimi . . .

⁹² Vă amintiți în Cele Șapte Epoci ale Bisericii cum păzeau ei Evangheliile acelea, câte unul de fiecare parte? Vă amintiți, noi i-am luat înapoi la grădina Edenului cu o sabie învăpăiată stînd acolo? Ei păzesc altarul.

⁹³ Și Isaia, acel mare profet, cînd el a căzut în Duhul, el a văzut mai întîi pe Dumnezeu șezînd sus de tot în Ceruri, deasupra oricărui împărat pămîntesc. A zis, “Eu am văzut pe Împăratul, Domnul șezînd sus și înălțat (atunci el a văzut pe adevăratul Împărat), și trena Lui Îl urma.”

⁹⁴ Și el a văzut Serafimii zburînd prin clădire. Ei aveau aripi peste fețele lor, aripi peste picioarele lor, și cu două aripi ei zburau. Și ei strigau, “Sfînt, sfînt, sfînt, Domnul Dumnezeu Atotputernic! Sfînt, sfînt, sfînt, Domnul Dumnezeu Atotputernic!” Ce o—ce muzică, ce ritm! Voi ziceți, “Ei trebuie că au spus aceasta foarte ușor.” “Sfînt, sfînt, sfînt, Domnul Dumnezeu Atotputernic [Fratele Branham imită—Ed.]”

⁹⁵ Isaia a zis, “Cînd ei au vorbit, stîlpzii clădirii s-au cutremurat la glasul lor.”

⁹⁶ Ei nu ziceau doar acum, “Sfînt, sfînt, sfînt [Fratele Branham imită—Ed.]” Oh, ce glas. Și a zis, “Și stîlpzii s-au mișcat și s-au cutremurat la glasul lor.” Ei strigau, acele ființe îngerești stînd imediat lîngă Dumnezeu, strigînd, “SFÎNT, SFÎNT, SFÎNT ESTE DOMNUL DUMNEZEUL ATOTPUTERNIC!” O ce vedenie! Iuh! Oh, doamne!

⁹⁷ Observați iarăși, Isaia care s-a sprijinit pe brațul lui Ozia și l-a văzut murind sub judecata lui Dumnezeu; și apoi a văzut aceste ființe sfinte care erau imediat lîngă Dumnezeu, Serafimii strigînd, “SFÎNT, SFÎNT, SFÎNT, DOAMNE DUMNEZEULE ATOTPUTERNICE!” . . . Și acei sfinți Îngeri își acopereau fețele lor. Îngeri sfinți acopereau fețe sfinte în mijlocul unui Dumnezeu sfînt, atunci cine sîntem noi? Iar acum . . .

⁹⁸ Oh, voi Metodiști, și Baptiști, și Prezbiterieni, și Penticostali, cine sîntem noi? Cînd Îngeri sfinți își ascund fețele lor sfinte sub o aripă să stea în prezența lui Dumnezeu, cînd Îngeri, o ființă care este de fapt dincolo de Îngeri . . . Îngerii nu stau acolo, numai Serafimii. Ei sînt dincolo de Îngeri. Și Dumnezeu este așa de sfînt încît ei își acoperă fața

lor în prezența unui Dumnezeu sfânt. Și singurul lucru pe care ei îl puteau spune era, “SFÎNT, SFÎNT, SFÎNT ESTE DOMNUL DUMNEZEUL ATOTPUTERNIC!” Iuh! O acoperitoare specială pentru ei să stea în prezența lui Dumnezeu...Ce fel de acoperitoare avem noi nevoie? Ei trebuiau să fie acoperiți.

⁹⁹ Acum, eu vreau să spun aceasta chiar acum: Sîngele lui Isus Cristos este tot suficient. Vedeți? Cristos nu a murit pentru Serafimii aceia. Nu, nu! Dar ei erau ființe create. El nu a murit pentru Îngeri; El a murit pentru păcătoși. El nu a murit pentru oameni sfinți; El a murit pentru cei nesfinți. Și atît timp cît gîndești că tu ești sfînt, El nu ți-a ajutat la nimic. Dar cînd îți dai seama că tu ești nimic, atunci El a murit—El a murit pentru tine. Vedeți? Cînd tu îți dai seama că tu ești nimic, atunci El este Acela—tu erai acela pentru care a murit El. Dumnezeu este tot sfînt. Nu există nimic la El decît sfințenie; asta-i tot, puritate.

¹⁰⁰ Acum, să observăm aceste aripi pentru cîteva minute. Noi aflăm căci el își acoperea fața cu două aripi. Doamne, gîndiți-vă! Chiar sfinții Îngeri și-au acoperit fețele lor sfinte în prezența unui Dumnezeu sfînt. Și singurul lucru pe care ei îl puteau spune era, “Sfînt, sfînt, sfînt este Domnul Dumnezeu Atotputernic! Sfînt, sfînt, sfînt Doamne Dumnezeule Atotputernice!” Și ni se spune că ei strigau zi și noapte. Acela este primul pas de la Dumnezeu coborînd în jos. Zi și noapte, fără încetare. Și voi credeți că noi facem mult zgomot. Ce credeți voi despre milioane din aceia în jurul tronului cu un glas care a zguduit stîlpii templului, cînd numai unul din ei a strigat, “Sfînt, sfînt, sfînt”? Voi știți, acesta era glasul lui care a zguduit templul, cînd milioane din ei strigă în jurul tronului lui Dumnezeu. “Sfînt, sfînt, sfînt, Doamne Dumnezeule Atotputernice! Sfînt, sfînt, sfînt, Doamne Dumnezeule Atotputernice,” cu aripi peste fețele lor, aripi peste picioarele lor, cu aripi în reverență, respecte. Oh, doamne!

¹⁰¹ Acum nu există nici o reverență sau respecte pentru ceva care vorbește despre sfințenie. Voi vorbiți despre sfințenie, voi sînteți numiți un holy roller. Nu există reverență, nici respecte nici pentru Dumnezeu, poporul Său, sau Cuvîntul Său.

¹⁰² Acum, unde are să o sfîrșească acest grup? (Eu cred că tu ai dreptate, Ben. Tu ai lovit cuiul la cap de data aceea, Fiule. Da, asta cam așa este corect.) Unde o va sfîrși acest grup

ireverențios atunci? Unde o va sfîrși acest grup ireverențios (aceasta este!), aceia care nu au deloc respect pentru Dumnezeu.

¹⁰³ Voi știți, se obișnuia că dacă o femeie sau un bărbat ziceau că ei erau un Creștin, oamenii au respectat aceasta; dar astăzi lor le place doar să vadă cît de multă bătaie de joc poate să facă din aceasta. Vedeți? Grup lipsit de respect! Doamne! De ce? Voi știți ce? Acesta este motivul. Ei nu sînt conștienți că acela este Adevărul. Ei nu sînt conștienți de Dumnezeu. Ei nu-și amintesc că Biblia zice, “Că Îngerii lui Dumnezeu tăbărăsc în jurul celor ce se tem de El.” Ei nu vin doar numai să-i viziteze; ei—ei își așează corturile lor jos. Amin! “Îngerii lui Dumnezeu sînt în tabără în jurul celor ce se tem de Numele Lui.” Ei stau acolo zi și noapte.

Bătrînul frate de culoare a cîntat cîntarea aceea, *Îngerii Continuă Să Vegheze Asupra Mea*. Zicea,

Toată ziua și toată noaptea Îngerii continuă să vegheze asupra mea . . .

¹⁰⁴ Asta-i adevărat. Toată ziua și toată noaptea, Îngerii continuă să vegheze asupra mea. Isus a zis despre cei mici, zicea, “Luați seama ca voi să nu ofensați pe unul din ei, pentru că Îngerii lor privesc întotdeauna fața Tatălui Meu care este în Cer.” Vedeți? Ei sînt întotdeauna tăbăriți în jur, veghindu-i. Și ei nici măcar nu cred aceasta, oamenii neevlavioși. Noi urmează să ajungem la ce este evlavie și neevlavie dimineața, dacă va voi Domnul.

¹⁰⁵ Acum observați, ei nici măcar nu cred asta. Ei au pierdut toată decența, tot respectul, toată reverența, și totuși merg la biserică. Cea mai ireverențioasă grămadă care există, sînt acei care merg la biserică. Asta-i adevărat.

¹⁰⁶ Un contrabandist vechi, contrabandist, venind jos pe stradă, trecînd prin jur, și pe jumătate beat, tu vorbești cu el despre Domnul, el va sta și va vorbi cu tine. Unii din acei retrogradați, așa numiți credincioși, membri de biserică, vor rîde chiar în fața ta, deoarece ei nu vor . . . ? . . . Cu certitudine! Ei sînt lipsiți de respect. Voi credeți că voi trebuie să aparțineți la mica lor clică sau voi să nici nu locuiți măcar pe partea lor de stradă. Vedeți? Acesta-i adevărul. Fără respect.

¹⁰⁷ Acum, acești Îngeri, cînd ei sînt în prezența lui Dumnezeu, ei erau . . . Cred că acesta . . . David a zis (vă reamintiți că noi

am avut aici cu câteva seri în urmă când eu predicam despre ceva), și el a zis—David a zis, “Eu pun pe Domnul întotdeauna înaintea mea, ca eu să nu fiu mișcat. Dealtfel,” a zis el, “atunci când eu fac aceasta, trupul meu se va odihni în speranță.” Da, domnule! “Deoarece eu știu ce . . . El nu va lăsa sufletul meu în locuința morților, nici nu va suferi ca Cel Sfânt al Lui să vadă putrezirea. Căci Domnul este întotdeauna înaintea mea.”

¹⁰⁸ Oriunde mergeți voi, puneți pe Dumnezeu. Dacă un om se mînie și te înjură, pune pe Dumnezeu între tine și el. Dacă un om te numește un holy roller, pune pe Dumnezeu între tine și el. Dacă soția se mînie pe tine, pune pe Dumnezeu. Dacă soțul se mînie, pune pe Dumnezeu. Dacă copiii te inervează, pune pe Dumnezeu. Vedeți? Orice faceți voi, puneți pe Dumnezeu. Dacă tata și mama îți dă puțină bătaie și te corectează, pune pe Dumnezeu. Amintiți-vă ce a spus Dumnezeu despre aceasta? “Creșteți un copil în felul cum ar trebui să meargă.” Vedeți? Întotdeauna amintiți-vă, puneți pe Dumnezeu. Puneți pe Dumnezeu înaintea voastră, și voi veți avea reverență pentru Dumnezeu și respecte pentru El. Aceasta-i adevărat.

¹⁰⁹ Acum priviți! Două aripi acoperea fața lui și două aripi . . . Acea a însemnat reverență, reverență înaintea lui Dumnezeu, aplecat—și-a acoperit fața. Acum, noi—noi nu avem ceva aripi cu care să ne acoperim fața, noi ne plecăm capul la picioarele Lui, ne plecăm capetele și ne rugăm în reverență, respecte. Da domnule! Recunoaștem aceasta. Și cu două aripi el își acoperea picioarele. Picioarele lui . . . Acoperite, picioarele lui—au reprezentat umilință și respecte.

¹¹⁰ Ca Moise, Moise în—în respect de Dumnezeu spunîndu-i că el era pe pămînt sfînt, el și-a scos încălțămîntea lui. Vedeți? El a făcut ceva la picioarele lui. Pavel în respect către Dumnezeu, reverență . . . Când Îngerul Domnului a venit înaintea lui în acel Stîlp de Foc, el a căzut la pămînt pe fața lui. Respecte! Ioan Botezătorul, el a avut așa respecte când l-a văzut pe Isus venind, el a zis, “Eu nici măcar nu sînt vrednic să-i ating picioarele Lui.” Vedeți? Picioarele, arătînd respecte. Vedeți?

¹¹¹ Oh! Fiți conștienți, aici este numai un lucru de care să fiți conștienți: micimea voastră. Dacă voi vreți să ajungeți undeva cu Dumnezeu, faceți-vă foarte mici. Nu vă faceți pe voi înșivă mari ca Ozia. El a ajuns acolo, și el—el a zis, “Eu voi face aceasta oricum, dacă eu . . . Voi nu aveți nici o treabă să-mi spuneți mie.” Vedeți? El ar fi trebuit să se smerească. “Da,

Slujitori ai lui Cristos, scuzați-mă.” El nu ar fi luat niciodată lepră. Nu! “Eu știu că asta este slujba voastră; Dumnezeu v-a chemat. Acea este funcția voastră. Voi mergeți înainte și faceți-o, Domnilor. Îmi pare foarte rău.” Dacă s-ar fi retras, acolo ar fi fost o scriere diferită în această Carte. Dar când el a fost corectat, el s-a mîniat.

¹¹² Voi puteți corecta oamenii despre ceva sau să le spuneți despre greșelile lor, ei vor părăsi biserica. Ei vor... du-te la cineva, și spune femeilor că ele să nu poarte părul scurt, “Păi, eu mă voi duce undeva unde ele pot să-l poarte.”

¹¹³ O doamnă a mers aici cu un timp în urmă... Eu am trimis soția mea jos. Noi eram într-o adunare; ea nu a avut timp să-și spele părul, și ea... Eu i-am spus să meargă la unul din acele coaforuri de acolo și să-și spele părul. Ea a mers acolo, și doamna aceea nici măcar nu a știut cum să-i pună părul ei sus. Ea a trebuit să-l răsucescă în jur pe vârful capului ei. “Vino aici,” a zis, “eu niciodată nu am spălat părul cuiva—cu părul lung.” Ea nu a știut nimic despre aceasta. Eu nu știu. Oh, doamne! Vedeți?

¹¹⁴ Ei nu știu cum îi cu toată Aceasta. De ce? Aceasta este din cauza amvoanelor slabe sub care au șezut ei (exact!), amvoanele slabe care nu spun Adevărul. Ei fac compromis cu Acesta. Vedeți? Mai bine... Aceasta ar fi fost mai bine dacă voi l-ați fi auzit... Și dacă voi urma să vorbiți cu unul din ei, ei se vor ridica, și vor exploda, și zic, “Eu niciodată nu voi mai asculta din nou la acel holy roller.” Vedeți? Mergi înainte, Ozia. Asta-i adevărat!

¹¹⁵ Lepra, păi, eu mai degrabă aș avea lepră oricînd decît acel fel de lepră; păi, aceea este lepră a sufletului. Vedeți? Cînd voi mergeți sus și umpluți... Voi sînteți chiar acolo umpluți din nou cu lepră—păcat, care este mai rău decît lepra. Aceasta este o lepră a sufletului.

¹¹⁶ Ozia probabil că a mers și a adormit cu părinții lui spune Biblia. Care el a fost salvat, deoarece el doar a făcut ceva greșit. Dar cînd voi o faceți, știind mai bine, atunci voi vă umpleți cu lepră a sufletului. Și atunci nu există nici o cale să iei sufletul unui lepros înăuntru; voi știți asta.

Astfel atunci, faceți-vă mici. Umiliți-vă înaintea lui Dumnezeu...?..Nu deveniți tot înfumurați și să explodați; cercetați Scripturile și vedeți dacă aceasta este adevărat.

117 Eu am spus cuiva nu cu mult în urmă . . . Ei au zis, “Frate Branham, eu înțeleg că tu ești Numai Isus?”

Eu am zis, “Ați înțeles greșit.” Vedeți? Am zis, “Eu nu sînt Numai Isus.”

A zis, “Păi, tu botezi în Numele lui Isus.”

118 Eu am zis, “Acea nu mă face Numai Isus.” Am zis, “Doctrina Numai Isus; ei botează spre regenerare. Eu nu cred în aceea. Eu nu cred că îndată ce tu ești botezat în Numele lui Isus iartă sufletul tău—păcatele tale; eu cred că Petru a zis, ‘Pocăiți-vă întii; întoarceți-vă, voi ați pierdut semnul; mergeți înapoi.’” Pocăiți-vă și apoi arătați lumii că voi ați fost—voi ați fost botezați. Eu cred că . . . eu nu cred în a fi născut din nou este Botezul Duhului Sfînt. Acesta nu este Botezul Duhului Sfînt; aceasta este a fi renăscut din nou. Noi sîntem renăscuți prin Sînge. Celula de Sînge vine de la—eu vreau să spun, celula de viață vine din Sînge. Voi sînteți botezați prin Duhul Sfînt în trupul, dar voi sînteți născuți prin Sînge. Absolut. Voi sînteți născuți prin sîngele tatălui vostru. Eu sînt născut din nou prin Sîngele Tatălui meu, și prin al vostru—Tatăl nostru, Cristos. Da, domnule!

119 Dar voi vedeți, noi nu credem lucrul acela. Din cauză că noi botezăm în Numele lui Isus Cristos, nu ne face Numai Isus; nicidecum. Nu, domnule!

120 Da, domnule! Moise s-a smerit în prezență cînd el a auzit glasul lui Dumnezeu venind înainte astfel, a zis, “Scoate-ți încălțăminte.” Moise s-a întins drept în jos și și-a smuls încălțăminte lui. Vedeți? Aceasta-i adevărat.

121 Pavel, cînd Lumina aceea l-a trîntit la pămînt . . . El a zis, “Saul, Saul, de ce Mă prigonești tu?”

A zis, “Doamne, Cine ești Tu?” Vedeți, drept jos la pămînt. “Cine este acesta?”

A zis, “Eu sînt Isus (acel Stîlp de Foc)—Eu sînt Isus. Este greu pentru tine să dai într-un țepuș.”

A zis, “Doamne, ce trebuie eu să fac?” El a fost gata.

122 Ioan Botezătorul L-a văzut venind. Unul din cei mai mari oameni, Isus a zis, Niciodată nu a existat vreun om născut dintr-o femeie așa de mare ca Ioan. Și cînd Ioan L-a văzut, el a recunoscut că el era așa de mic, că el a zis, “Eu nu sînt vrednic să-i scot încălțăminte.” Amin!

123 Întotdeauna observați, un om mare se umilește pe sine. Calea în sus este în jos, întotdeauna. Faceți-vă mici, și Dumnezeu vă va crește sus. “Cel care se înalță, va fi înjosit, dar cel ce se smerește pe sine va fi înălțat.” Oh doamne, mie-mi place aceasta.

124 Fă-te pe tine mic; întotdeauna să fii mic. Să nu fi marele grangur; fii omul mic. Vedeți? Dumnezeu este Singurul printre noi care este mare oricum. Aceasta-i adevărat.

125 Voi nu vreți să spuneți, “Aceasta este o biserică sfântă, poporul sfânt.” Oh, nu! Acesta este un Dumnezeu sfânt (asta-i adevărat) și o biserică nesfântă și un popor nesfânt. Asta-i adevărat. Nu există un astfel de lucru ca o biserică sfântă; acesta este un Dumnezeu sfânt în Biserică. Acesta nu este un popor sfânt; acesta este Duhul Sfânt în popor. Atunci voi nu vorbiți despre oameni; voi vorbiți despre Duhul Sfânt care este în oameni. Amin, amin! Acesta este cuvântul corect! Amin! Aceasta a lovit acasă; Eu am simțit-o pe aceea! Da, domnule! Lui i-a plăcut asta; eu știu asta. Glorie! Da, domnule! În regulă.

126 Faceți-vă mici. El și-a acoperit fața cu două, reverență. El s-a umilit prin a-și acoperi picioarele. Acum în al treilea rînd, cu două el zbura. El s-a pus în acțiune cu două din ele. El a fost reverent înaintea lui Dumnezeu. El a fost umilit înaintea lui Dumnezeu. Nu numai atât, el nu ședea doar acolo, ci el s-a pus în acțiune. Vorbiți despre o Biserică. Amin! S-a pus în acțiune. Orice avea el, el era gata să meargă cu aceasta. Da, domnule! Singurul lucru pe care el îl putea spune era, “Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic;” dar el s-a pus pe sine în acțiune cu aceea. Asta-i adevărat! El a intrat în acțiune. Aceasta-i ceea ce are nevoie biserica în seara aceasta, este ca întâi să fie reverentă, următorul lucru, să fie smerită, apoi să vă puneți în acțiune. Da, domnule!

127 El a arătat profetului . . . Cînd El a arătat profetului cum a reprezentat El pe slujitorii Lui, cum urma El să facă, ce a făcut acest individ, acest Înger? Acest profet a văzut că glasul lui a zguduit stîlpii din templu cînd el a strigat. “SFÎNT, SFÎNT, SFÎNT, DOAMNE DUMNEZEULE ATOTPUTERNICE.” Și clădirea s-a zguduit, și . . . El a strigat din nou, “SFÎNT, SFÎNT, SFÎNT, DOAMNE DUMNEZEULE ATOTPUTERNICE,” și clădirea s-a cutremurat.

128 Isaia a zis, “Vai de mine!” Un profet, un profet adevărat, născut un profet, profetul major al Bibliei; și el a zis, “Vai de

mine, căci ochii mei au văzut slava lui Dumnezeu.” Priviți la acel profet smerindu-se, un profet, omul la care a venit Cuvîntul lui Dumnezeu. Dar cînd el a văzut o viziune în acțiune, el a zis, “Vai de mine, căci eu stau așa de aproape încît eu văd Prezența Domnului.”

¹²⁹ Poporul nostru American modern pot să vadă asta, și să plece, și să rîdă de aceasta. Aceasta-i adevărat.

¹³⁰ Cînd el a văzut o vedenie fiind manifestată, o vedenie manifestată, (oh Dumnezeule, ai milă de această lume păcătoasă!)—o viziune manifestată, el a strigat, “Vai de mine, că eu sînt un om cu buze necurate, și locuiesc printre un popor cu buze necurate. Eu sînt cu totul neisprăvit; nu este nimic bun la mine.”

¹³¹ Păi, voi ziceți, “Binecuvîntat fie Dumnezeu, eu aparțin la Prezbiterieni, Metodiști, Bapțiști, Penticostali; eu nu trebuie să șed și să ascult la astfel de lucruri.” Ce diferență există, ce diferență.

¹³² Și vă amintiți, acest profet, chemat de la nașterea lui, și adevărit, predestinat la funcția lui, și căuta Adevărul, și el a fost cu un împărat. El a văzut lucrările lui Dumnezeu fiind manifestate, dar cînd a venit o vedenie deschisă, în loc să se înalțe pe el, el a zis, “Vai de mine. Eu sînt cu totul pierdut. Eu sînt aranjat acum, căci ochii mei au văzut gloria lui Dumnezeu.”

¹³³ Și noi putem vedea gloria lui Dumnezeu, și noi vom merge în jur și vom zice, “O grămadă de holy rollers, oameni care sînt nebuni.” Nu-i de mirare că nu ajungem nicăieri.

¹³⁴ Acum amintiți-vă, eu v-am spus cînd am venit aici jos să spun ceva, care va ajuta oamenii. Da, noi trebuie să fim—să reverăm Aceasta. Noi trebuie doar să-i dăm fiecare fărîmă de respect pe care noi putem, cînd noi vedem o vedenie deschisă de la Dumnezeu că vorbește, și știm că acesta este Adevărul.

¹³⁵ “Vai de mine,” a zis Isaia. “Eu sînt într-o clădire aici în seara aceasta (sau astăzi sau oricînd era aceasta), și eu văd gloria lui Dumnezeu. Eu văd un Înger vorbind, și eu văd ceva mișcîndu-se. Și mă uit sus acolo, și eu văd pe Dumnezeu manifestat chiar aici. Vai de mine, pentru că eu sînt un om cu buze necurate, și eu locuiesc printre un popor necurat.”

¹³⁶ Priviți ce s-a întâmplat. Oh, ce a făcut El? El a arătat—Isaia profetul că omul trebuie să fie onorabil, să fie reverent în prezența Lui. Reverent, și smerit, și apoi să intre în acțiune. Aceasta-i adevărat! Să pornească în acțiune.

¹³⁷ Ca femeia la fântână, când ea a văzut ceva împlîndu-se, frate, ea avea două aripi. Ea s-a îndepărtat cu ele foarte repede. Ea a venit acolo afară la fântîna lui Iacob să ia ceva din apa aceea contaminată despre care se certau ei; dar când ea a luat o băutură din acea Întemeiere a Vieții, ea a mers în acțiune foarte repede. Ea nu a zis, “Domnule, te rog spune-mi unde ți-ai obținut educația. Unde ai primit tu lucrul acesta? Cum l-ai învățat tu?” sau, “Cum ai știut că eu am avut cinci bărbați? Cum ai știut tu ce era greșit cu mine? Cum ai știut tu că eram o femeie din Samaria? Cum ai știut tu aceste lucruri?” Ea nu a întreat; Ea a zis, “Domnule, îmi dau seama că Tu ești un Profet. Noi știm că atunci când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri.” Oh, doamne! Ea a recunoscut aceasta prin Scriptură. Și atunci ea a zis, “Eu știu că atunci când vine Mesia, El ne va spune aceste lucruri.”

El a zis, “Eu sînt Acela.”

¹³⁸ Ea a mers în acțiune. Drept jos în cetate ea a mers așa de repede cît a putut ea; a zis, “Veniți, să vedeți un Om Care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Nu este acesta chiar Mesia!” Când ea a văzut Adevărul, ea nu a încercat să ducă mingea, ea—dar ea s-a asigurat să-i dea Lui ceva—ceva—o mulțime de respect. Și ea era sigură să-i dea Acestuia mult sprijin, deoarece ea a mers în cetate și zicea, “Voi, veniți să vedeți. Dacă voi nu credeți aceasta, veniți, mergeți cu mine.” Glorie!

¹³⁹ Eu mă simt ca un holy roller în seara aceasta. Da, domnule! Doamne, dacă acela este felul să vă simțiți a fi un holy roller, lăsați-mă să fiu unul. Da, domnule! Eu știu că El are dreptate. Eu știu că El este aici. Eu știu că același Mesia, eu știu că același Dumnezeu, că același Cristos, este chiar aici în această micuță clădire veche caldă în seara aceasta. Eu vă pot dovedi aceasta. Amin!

¹⁴⁰ Priviți la acel Înger al Domnului stînd în colț chiar deasupra unui om șezînd acolo. Numele lui este . . . El este un reverend. Dl. Witt. El este de sus din Virginia (corect!) suferind de o epuizare nervoasă. Dacă tu crezi din toată inima ta, poți să te duci acasă și să te faci bine. Crezi tu aceasta, domnule? În regulă, du-te acasă și fă-te bine; epuizarea ta nervoasă s-a terminat.

141 . . . ? . . . șezînd chiar acolo; numele lui este Morriah. El vine din Illinois. El are boală rectală. Dacă tu vei crede asta, domnule. . . Crezi tu aceasta? Eu sînt un străin pentru tine. Crezi tu asta? Ea te va părăsi. Aleluia!

Cînd cărbunile de foc l-a atins pe profet,
Făcîndu-l așa de curat cît de curat putea fi;
Cînd Glasul lui Dumnezeu a zis, “Cine va
merge pentru Noi?”
Atunci el a răspuns, “Iată-mă; trimite-mă!”

142 Nu contează ce este persecuția, nu contează ce este crucea, “Trimite-mă, Doamne; iată-mă!” Nu contează cîți te refuză, cît de mulți *aceasta*, *aceea* sau *cealaltă*, “Trimite-mă!”

143 El este același Mesia. El este chiar aici acum. Eu Îl văd din nou. Amin! Ce este aceasta?

144 Acea femeie a mers în acțiune. Ea a luat aripile acelea și a început să zboare. Ea a intrat în acțiune foarte repede.

145 Cînd apostolul Petru, cînd el l-a luat pe Dumnezeu pe Cuvîntul Său într-o zi afară pe o mare. . . El a pescuit toată noaptea și nu a luat nimic. Și Isus a venit la el; El a zis, “Aruncă-ți năvodul în partea cealaltă a corabiei.”

146 El a zis, “Doamne, eu sînt un pescar; eu știu cînd ei mușcă și cînd ei nu. Eu știu unde sînt ei și unde nu sînt ei. Dar eu am pescuit toată noaptea și nici măcar nu am luat un peștișor. Acum, dacă Tu spui să arunc acolo. . . eu știu că nu există pești acolo, dar la Cuvîntul Tău, Doamne, eu am să las jos năvodul.” Ce a făcut el? El a mers în acțiune. Amin!

147 Există un bazin plin de apă aici. Dacă voi nu ați fost botezați niciodată în Numele lui Isus, este timpul să intrați în acțiune. Dacă voi sînteți doar un membru de biserică și nu-L cunoașteți pe Dumnezeu prin botezul Duhului Sfînt, este timpul să intrați în acțiune. Corect? Acoperiți-vă fața în reverență. Acoperiți-vă picioarele în umilință, și plecați-vă genunchii și mergeți în acțiune. Dacă voi nu cunoașteți pe Dumnezeu, intrați în acțiune.

148 Cînd omul orb care nu putea vedea, cînd Isus i-a vorbit, și a scuipat pe ceva noroi, și i l-a pus în ochi, și l-a luat să-l vindece—vindece. Cînd el a făcut-o, el a mers în acțiune. El l-a răspîndit faima. El nu a încercat să ducă mingea; dar frate, el a răspîndit faima Lui prin toate regiunile din jur. Ce a făcut el? El a intrat în acțiune.

Odată un om orb a fost vindecat și a zis... ”Omul acela este un păcătos; tu nici nu-l cunoști!”

149 El a zis, “Dacă El este un păcătos sau nu, eu nu știu; dar eu cred că știu asta, unde am fost odată orb, eu pot să văd acum.” Ce a făcut el? El a intrat în acțiune.

150 Aceasta este ce are nevoie biserica. Să intre în acțiune! Noi avem prea multă formă, noi avem prea multă demnitate lumească; noi avem nevoie să intrăm în acțiune. Amin! El a răspândit faima Lui departe pretutindeni.

151 Oamenii la Cincizecime, ei nu știau prea mult. Ei nu-și puteau semna numele lor, unii din ei. Ei se temeau. Ei au intrat în camera de sus. Dar într-o zi ce au făcut ei? Ei au mers acolo sus în supunere la Cuvîntul Lui. Ei au luat Cuvîntul Lui. Oh, dacă oamenii astăzi ar lua doar Cuvîntul Lui, atunci ei ar intra în acțiune. “Rămîneți în cetatea Ierusalim.” Luca 24:49.

“Voi veți primi Duhul Sfînt după aceasta promisiunea—după aceasta Duhul Sfînt vine peste voi; apoi voi veți fi martori pentru Mine.” Fapte 1:8.

152 Luca 24:49 a zis, “Iată, Eu trimit promisiunea Tatălui peste voi: dar așteptați sus în cetatea Ierusalim pînă cînd veți fi înzestrați cu putere de sus.” Pînă cînd? O oră, două ore, zece zile, patru luni, șase luni, nu făcea nici o diferență. Pînă! Cît de mult este asta? Doar pînă atunci. Cînd voi cereți ceva lui Dumnezeu, stați chiar acolo pînă atunci. Amin! Stați pînă atunci. Pînă ce? Pînă cînd se întîmplă. Pretindeți aceasta! Credeți aceasta. Țineți-vă de aceasta! Mergeți în acțiune! Mărturisiți despre aceasta! Mărturisiți! Nu vă temeți. Intrați în acțiune!

153 Ce făceau ei în camera de sus? Lăudau și binecuvîntau pe Dumnezeu. Pentru ce? Promisiunea; ei știau că aceasta trebuia să se întîmple. Iată-vă acolo; intrați în acțiune. Mergeți să lăudați pe Dumnezeu pînă cînd Promisiunea este împlinită. Voi aveți promisiunea.

154 Dacă voi credeți că Dumnezeu vindecă, stați în acțiune. Dacă voi credeți că El o să vă cheme afară acum, și voi vă țineți de El, stați în acțiune. Amin! Stați în acțiune! Voi aveți două aripi, așa că folosiți-le. Stați în acțiune! Mișcați-le înainte și-napoi. “Doamne, eu cred; Doamne, eu cred.” Voi nu puteți doar să strigați, “Sfînt, sfînt, sfînt”; voi trebuie să spuneți, “Doamne eu cred!” Stați în acțiune! Amin!

¹⁵⁵ Ei au stat în acțiune pînă cînd acolo a venit un sunet din Cer ca un vîjîit de vînt puternic. Atunci acolo într-adevăr a fost o acțiune. Atunci ei au mers în acțiune.

¹⁵⁶ Frate, Soră, ceea ce noi am văzut că se întîmplă în aceste zile din urmă s-ar cuveni să ne pună în acțiune. Amin! Noi ar trebui să fim în acțiune. Aceasta-i exact corect. Noi ședem în jur de parcă aceasta era ceva. . . Și bine, oamenii șed în jur, oamenii Penticostali; Domnul va efectua ceva; ei zic, "Um! Aceasta-i destul de bine." Oh, doamne! Nu seamănă foarte mult cu un Serafim care trăiește aproape de Dumnezeu. Aceasta-i corect. Un mesager, acela este chiar mai aproape de Dumnezeu. Tu devii copilul Lui dincolo de altarul de alamă.

¹⁵⁷ Serafimul este la altarul de alamă. Dar tu ca fiu sau fiică mergi drept în prezența lui Dumnezeu. Voi nu trebuie să mergeți prin vreun preot și toate aceste lucruri. El este Preotul vostru. Vedeti? Chiar acolo în prezența Lui ca fii și fiice. Frate, eu cred că noi avem mai mult decît aripi. Amin! Noi avem Duhul Sfint! Aceasta-i adevărat.

¹⁵⁸ Dar noi s-ar cuveni să fim în acțiune cu reverență și umilință, nu în acțiune să încercăm să împingem ceva asupra cuiva, ci cu așa reverență și umilință încît noi să putem merge în acțiune și să zicem, "Vai de noi, noi am văzut Prezența celui Atotputernic. Noi am văzut vedenii întîmplîndu-se, întocmai ce El a zis. 'Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Mai mult decît aceasta veți face voi, pentru că Eu merg la Tatăl Meu.'"

¹⁵⁹ Noi am văzut mai mult întîmplîndu-se care a fost scris vreodată în. . . Păi, noi am văzut mai mult întîmplîndu-se într-o adunare cu acele lucruri decît acelea scrise în Biblie. Asta-i adevărat. Mai mult într-o adunare decît a fost scris în 33 de ani și jumătate din viața Lui. Asta-i adevărat. Gîndiți-vă la aceasta. Noi am văzut-o cu ochii noștri. Noi am văzut-o întîmplîndu-se. Noi am văzut aceasta prezis, că s-a împlinit, am privit-o. Ologi, orbi, șchiopi, uscați, lucruri prezise care s-au împlinit exact la punct. Niciodată nu a greșit. Frate, aceea s-ar cuveni să ne pună în acțiune cu umilință și reverență.

¹⁶⁰ Direct de acolo în urmă din timpurile Bibliei cînd Stîlpul de Foc atîrna peste Israel, și El a fost făcut trup și a locuit printre noi. . . "Eu vin de la Dumnezeu și mă reîntorc la Dumnezeu." Sf. Pavel L-a văzut și a căzut pe fața lui. Un mare învățător ca Pavel, învățat sub Gamaliel, s-a tăvălit în

pulbere și a strigat, “Doamne, Doamne, Cine ești Tu? Eu sînt gata să merg.” Un om mare, ce a fost el, un învățat; și el s-a smerit pe sine, pentru că el a văzut Stîlpul de Foc. Noi nu numai că vedem Aceasta cu ochii noștri mișcîndu-se printre noi, ci noi Îl avem chiar științific. Aceea ar trebui să ne pună în acțiune.

¹⁶¹ Noi Îl vedem făcînd aceleași lucruri pe care El le-a făcut acolo în urmă. El încă o face astăzi. Promisiunea Tatălui. Doamne, ce este aceasta? Acesta vine să adeverească Cuvîntul, să dovedească căci Cuvîntul este așa. Aceea s-ar cuveni să pună Biserica în acțiune, nu credeți așa?

¹⁶² Cu două el și-a acoperit fața în reverență. Cu două el își acoperea picioarele, umilință. Iar cu două el a mers la lucru. El a plecat departe, a pus aceasta în acțiune.

¹⁶³ Acum, noi s-ar cuveni să fim în acțiune în respect de Cuvînt. Noi s-ar cuveni să spunem oamenilor.

¹⁶⁴ Semnele venirii Lui apar, pretutindeni noi vedem aceasta presînd afară în Cuvînt. Noi auzim Duhul Sfînt venind să ne spună anumite lucruri care sînt gata să se întîmple.

¹⁶⁵ Nu cu mai mult de douăzeci de ani în urmă chiar din această clădire, El a spus despre Președintele Kennedy că vine înăuntru. El a spus exact ce va avea loc, că femeile și așa mai departe vor pune acest om înăuntru, și exact ce va fi el. Și noi am știut aceasta tot timpul, și a spus întocmai exact ce se va întîmpla. Și aici este el astăzi. Și aici este acea conferință care urmează, Federația Bisericii și toate venind împreună. De ce nu ne pune aceea în acțiune? Asta-i adevărat. Îhî!

¹⁶⁶ Cuvînt cu Cuvînt așa cum El a vorbit, aceasta a fost împlinit chiar de către noi. Aceasta ar trebui să ne pună în acțiune.

¹⁶⁷ Ca profetul, noi am văzut urmarea sau pe—apropierea îndepărtării, tăgăduirea, înălțările denominațiunilor, pierzîndu-și locurile lor.

¹⁶⁸ Cum stătea Isaia acolo, el era un—un om denominațional de la început. El s-a sprijinit pe împărat, deoarece el era un om bun. Dar el a văzut ce i-a făcut înălțarea de sine. Aceasta l-a luat jos pentru totdeauna. Și noi am văzut ce a făcut bisericii înălțarea de sine a denominațiunii. Aceasta a luat pe așa zisa

biserică denominațională afară din cerc pentru totdeauna. Spuneți-mi când s-a ridicat vreodată una după ce a căzut. Unde este aceasta? Priviți în urmă prin istorii și vedeți orice biserică care a căzut vreodată. Îndată ce ea s-a organizat, ea a căzut, și ea nu a mai venit niciodată înapoi iarăși. Ozia nu s-a reîntors la—la templu din nou. El a fost un lepros pentru restul zilelor lui și a fost îngropat un lepros. Da, domnule!

¹⁶⁹ Acum, profetul a văzut ce a făcut aceea. El a văzut că—ce a făcut înălțarea aceea. “Păi, noi sîntem...” sau, “Aproape fiecare... Nimeni nu poate veni în denominațiunile noastre fără ca el să ia un—un test înaintea psihiatrului să vadă dacă are I.Q. [Capacitatea de inteligență—Trans.] este corectă sau nu. El trebuie să aibe un D.D.D., Ph.D. înainte măcar ca el să poată veni să—să ne vorbească. Comitetele noastre nu îl vor avea dacă el nu o face.” Oh, doamne! “Cea mai bună... cea mai bună mulțime din țară vine la... Privește la mașinile care șed în jurul locurilor noastre; ele sînt Cadillacuri, și Rickenbackers, și așa mai departe.”

¹⁷⁰ Noi am văzut lucrul acela să moară. Noi îl vedem mort, și lucrul întreg a devenit plin de—de imputare—a făcut bube—bube putrezite, mai degrabă, așa cum Biblia numește aceasta. Aceasta este întru totul răni. Aceasta pute. Aceasta-i corect. (Spiritual vorbind eu spun aceasta. Vedeți?)

¹⁷¹ Noi îi vedem slăbind ținerea lor de—strînsoarea asupra Cuvîntului lui Dumnezeu și înalță crezurile. Ce vedem noi că face aceasta? Lovește cu lepră, necredință. Ah! Doamne, oh doamne!

Cum Ozia a încercat să ia locul unsului său—al funcției unse după ce el a fost lovit, și el a aflat că el a dat greș. Și noi am văzut aceste biserici încercînd să ia locul funcției unse să predice Cuvîntul lui Dumnezeu și devin umflați în pene cu acesta. Ei nu știu ce să facă. Pun Cuvîntul afară înaintea lor, ei nu știu ce să facă. Aceasta este îngrozitor. “Noi credem că aceasta era pentru o altă zi.” Ce este aceasta? Ei sînt confuzi. Cum puteți voi ține funcția unsului lui Dumnezeu și să negați Cuvîntul Lui uns care este El însuși în formă de Cuvînt? Cum puteți voi nega căci Cuvîntul este corect și apoi încă să spuneți că voi sînteți unși cu Duhul?

¹⁷² Singurul lucru care va manifesta Cuvîntul lui Dumnezeu este Duhul Sfînt Însuși. “Cînd El Duhul Sfînt va veni, El va lua aceste lucruri ale Mele și vi le va arăta.” Aceasta-i adevărat.

Cum puteți voi lua locul funcției unse și să aparțineți la un crez sau denominațiune? Ele sînt moarte! Lucrul de făcut este să cădeți jos și să strigați, “Doamne Dumnezeule, eu sînt un om cu buze necurate.” Da, domnule!

¹⁷³ Acele denominațiuni încearcă să ia locul sfintei biserici. “Noi credem în Dumnezeu Tatăl, Atotputernic, Creator al Cerurilor și pămîntului, și Isus Cristos Fiul Lui. Noi credem în sfînta Biserică Romano Catolică,” și toate aceste lucruri diferite. “Noi credem în împărtășirea sfinților.”

¹⁷⁴ Eu cred în împărtășirea lui Cristos. Da, domnule! Eu cred că sfinții sînt în slavă, sigur. Și eu cred că noi avem un Mijlocitor între Dumnezeu și oameni. Da, domnule! Bagă lucrul acela . . . Aici, Biblia contrazice aceea. Ei zic, “Păi aceea este Biblia.” Acela este Dumnezeu! Cuvîntul era Dumnezeu, și Cuvîntul s-a făcut trup și a locuit printre noi. Acum, Cuvîntul este în trupul nostru, făcîndu-se pe Sine manifestat, uns de Duhul Sfînt. Timpul să mergem în acțiune. Aceasta-i adevărat.

¹⁷⁵ Efectele viziunii asupra profetului (oh, doamne!) l-a determinat să mărturisească că el era un păcătos (profet uns). El a zis, “Eu sînt un om cu buze necurate, eu sînt greșit. Eu am făcut rău. Eu însumi sînt necurat.” El era un păcătos. El și-a mărturisit păcatele. Da, domnule! A cauzat ca un profet al lui Dumnezeu să mărturisească că el era un păcătos; aceea este ce a făcut viziunea. Unii cu D.D.D., Ph.D. vor rîde la aceasta. Se presupun a fi ceva ierarhie a unei biserici.

¹⁷⁶ Ați auzit voi ce a spus Cardinalul astăzi la transmisiunea aceea de știri? El a zis, “Există unii care învață că reîntoarcerea Domnului vine curînd.” El zice, “Dar desigur, noi va trebui să scăpăm de grămada aceea. Noi vrem să unificăm religia lumii.” Întocmai exact. Voi oamenilor, să nu cădeți în adormire acum. Lucrul este mai aproape decît vă gîndiți. Acest om este cam acela care nu-l cunoaște pe Iosif, voi știți.

¹⁷⁷ Priviți, intră tot așa de viclean cît poate să fie. Ei au stăpînirea chiar aici în acel ultim loc, unde ei ar forma un chip la acesta prin a lua Confederația Bisericii, și să o facă să vorbească întocmai la fel cum a vorbit fiara, și să-i dea putere să persecute pe toți oamenii evlavioși, și vor schimba timpurile și legile lui Dumnezeu. Întocmai exact ce a spus aceasta. Noi vom ajunge la aceea mai tîrziu; este prea tîrziu în seara aceasta, dar noi vom—voi o știți oricum. Da, domnule!

178 Aceasta l-a făcut—l-a făcut să se mărturisească că este un păcătos . . . ? . . . Păi, dacă aceasta ar fi o așa numită astăzi, ei ar zice, “Păi, eu sînt Doctor *Așa-și-așa*.”

Eu am auzit un episcop zicînd, “Cînd eu ajung sus în cer, voi știți ce am să fac eu?” Zicea, “Eu mă duc la—la Isus și zic, “Tu știi cine sînt eu? Eu sînt Episcopul *Așa-și-așa*.”

El a zis, “Da, eu am auzit-o pe mama mea vorbind despre tine.”

Zicea, “Un popor care crede Biblia este ca bălăcirea prin ape nămolose; tu nu știi încotro mergi.”

179 Voi să nu gîndiți așa. El este Călăuza mea. (Eu predic asupra acesteia mîine seară.) Da, domnule! El vă va călăuzi prin toate apele nămolose prin care aveți de trecut, toate nămolurile periculoase, și toate locurile înalte, și locurile joase. Oriunde este aceasta, El mă va călăuzi peste rîul morții. Amin! Oh, da domnule! El va călăuzi. “Cînd moartea vine eu nu mă voi teme de nici un rău că Tu ești cu mine. Da, chiar dacă eu umblu prin valea umbrei morții, nu mă voi teme de nici un rău; Tu ești acolo.”

180 “Dacă îmi fac culcușul în locuința morților,” a zis David, “El este acolo.” “Oh, dacă eu iau aripile zorilor, să zbor departe, acolo este El. El este întotdeauna înaintea mea, astfel eu nu voi fi clătinat.” Amin! Oh, doamne! Luați aripile acelea și mergeți în acțiune acum. Da, domnule!

181 Acest profet a mers în acțiune chiar repede deasemeni; el a mers pe genunchi. Și a zis, “Eu sînt un om cu buze necurate.” Atunci îndată ce el a mărturisit, atunci a venit curățirea. Voi trebuie să mărturisiți mai întii.

182 Eu vreau ca voi să observați, cînd acest profet . . . Gîndiți-vă la aceasta, un—nu . . . Un om care a stat cu guvernul federal, un profet adevărat, și îndată ce el a văzut acea primă vedenie . . . El nu a mai văzut vedenii înainte; el a avut în alt fel. El a simțit călăuzirea lui Dumnezeu și a mers conform cu Cuvîntul. Dar de data aceasta era o vedenie deschisă, și el a strigat, “Eu sînt un om cu buze necurate și eu—toți acești oameni sînt necurați. Vai de mine, căci eu văd gloria lui Dumnezeu manifestată.” Și noi doar ne uităm la aceasta. Noi s-ar cuveni să zburăm departe. Vedeți, vedeți?

183 “Eu sînt un om cu buze necurate.” El a mers jos la altar, și a zis, “Eu sînt un om cu buze necurate, Doamne. Ce pot eu să fac, ce pot eu să fac, pentru că eu Te-am văzut manifestat chiar

aici? Eu văd un Înger că scutură lucrul. Eu l-am văzut vorbind, și ceva s-a mișcat acolo în urmă.” Amin! (Eu sper că voi nu sînteți adormiți.) Oh, doamne! Vorbea și ceva s-a întîmplat. Glorie! Ce s-a întîmplat?

¹⁸⁴ Apoi noi aflăm că el și-a mărturisit păcatul, și îndată ce el a făcut aceasta, acest glas măreț care vorbea a zburat jos, i-a luat mîna, a luat cleștele, a ridicat un cărbune, l-a pus pe mîna lui, a venit și l-a pus sus pe buzele lui Isaia, și l-a curățit.

¹⁸⁵ Observați, el nu l-a trimis să obțină o diplomă Ph.D. El nu i-a dat o carte de reguli să învețe; dar El—Dumnezeu i-a arătat profetului că puterea Lui de curățire era prin focul de pe altar. Amin! Puterea lui Dumnezeu de curățire astăzi nu este a recita un crez sau aderare la o biserică; aceasta este puterea Duhului Sfînt și focul care vine jos și care curățește un om de toată necredința lui. Amin!

¹⁸⁶ Felul lui Dumnezeu de curățire a unui profet este prin foc, nu prin crez. Ce ar cunoaște un profet despre un crez? El urmează să fie folosit de Dumnezeu. Cuvîntul urma să se manifesteze prin el, astfel El nu putea să-i dea un crez. El s-ar fi ținut de acel crez. Astfel El a luat focul de pe altar și a curățit profetul.

¹⁸⁷ Întii mărturisire, apoi curățire prin foc. Glorie lui Dumnezeu! Oh, priviți! Mărturisire, întii, curățire, în al doilea rînd, însărcinare, în al treilea rînd. Amin! Acolo sînteți. Întii mărturisire, “Eu sînt greșit!” Al doilea, curățire. Justificare, Sanctificare, și Botezul Duhului Sfînt. Vedeți? Mărturisirea, curățirea, însărcinare. “Mergeți voi în toată lumea și predicați Evanghelia. Aceste semne vor urma pe cei ce cred.” Amin!

¹⁸⁸ După mărturisire vine curățirea. După curățire vine însărcinarea. Predicați Evanghelia, vindecați pe bolnavi. Nu contează ce au zis oamenii el. . .

¹⁸⁹ În final acel micuț profet prețios a murit sub persecuție fiind tăiat cu fierăstrăul în bucăți.

¹⁹⁰ Amintiți-vă, aceasta a fost cînd Isaia și-a făcut mărturisirea că el era greșit. El a fost cu totul greșit; el s-a rezemat pe crezul lui (vedeți?), rezemîndu-se pe—pe om, o afacere făcută de om. El a văzut un împărat care era un om mare; el era un om religios. Dar el a văzut că toți oamenii vor da greș. Vedeți? Dar cînd el a schimbat asta, și a privit aici sus, și a văzut o vedenie că Cine era Dumnezeu, atunci el a zis, “Eu

vreau să mărturisesc că eu sînt greșit. Acele crezuri vechi nu vor mai merge, deoarece ele sînt moarte și au dat greș. (Vedeți?) Ele sînt lovite de lepră, dar eu am văzut slava lui Dumnezeu manifestată.” Un crez nu poate manifesta aceasta. Un crez nu o poate spune în felul acela. Un crez nu o poate face în felul acela. Este nevoie de Cristos să o facă în felul acela. Și îndată ce el a văzut asta, el a zis, “Acum, eu am fost cu totul greșit, Doamne.” Și apoi vine curățirea; apoi vine însărcinarea. Oh, doamne!

¹⁹¹ Aceasta era atunci că Isaia curățit... Cînd Dumnezeu a chemat, “Cine se va duce pentru Mine,” și acesta era Isaia care a zis, “Doamne, iată-mă; trimite-mă!” Profetul curățit.

¹⁹² Oh, nu vedeți voi *Influență*? Nu luați influența lui Marthela. (Eu sper că acela nu este un nume aici.) Nu luați numele de—de—influența vreunei fetițe care merge la liceu cu voi, sau școala primară, sau vecina de alături care își taie părul și poartă pantaloni scurți; nu luați influența aceea. Nu luați influența vreunui pastor cu crez care va nega Cuvîntul lui Dumnezeu și vă dă un crez; nu luați influența aceea. Dar stați acolo pînă cînd vedeți slava lui Dumnezeu căzînd, vedeți ceva mișcîndu-se prin efectele acesteia, și o vedeți că se întîmplă întocmai în felul în care a spus-o Dumnezeu. Atunci strigați, “Vai de mine, Doamne; eu am fost greșit. Curățește-mă acum, Doamne. Curățește-mă! Duh al Dumnezeului celui Viu cazi proaspăt peste mine.”

Cînd cărbunile de foc a atins profetul,
Făcîndu-l așa de pur cît poate fi de pur;
Cînd glasul lui Dumnezeu a zis, “Cine va
merge pentru noi?”
Atunci el a răspuns, “Stăpîne, iată-mă;
trimite-mă!” (El era gata. El a văzut ceva.
Da, domnule!)

Milioane acum mor în păcat și rușine;
Ascultați la strigătul lor trist și amar.
Grăbește, frate, grăbește la salvarea lor;
Răspunde repede, “Stăpîne, iată-mă!”

¹⁹³ Ceva trebuie să fie făcut. Este mai tîrziu decît ne gîndim că este. Fie ca viziunea lui Dumnezeu așa să-i influențeze pe oameni, ca ei să poată vedea că același Dumnezeu care era în templu cu Isaia este același Dumnezeu în locul Lui sfînt astăzi. El este în locul sfînt al Duhului Sfînt. El este Duhul Sfînt. El

odată era trup; acum El este Duh mișcându-se printre poporul Lui, arătându-Se viu, nu un crez mort, ci un Cristos viu, același ieri, azi, și în veci. Oh, Isaia, repede a răspuns, “Stăpîne, aici; trimite-mă.”

Să ne rugăm. Cu capetele noastre aplecate. . .

Cînd cărbunile de foc a atins profetul,
 Făcîndu-l așa de pur cît poate fi de pur;
 Cînd glasul lui Dumnezeu a zis, “Cine va merge
 pentru Noi?”
 Atunci el a răspuns, “Iată-mă; trimite-mă!”
 (Împreună.)
 Vorbește, Domnul meu; Vorbește, Domnul meu.
 Vorbește, iar eu mă voi grăbi să-Ți răspund.
 Vorbește, Domnul meu; Vorbește, Domnul meu.
 Vorbește, iar eu voi răspunde, “Doamne
 trimite-mă!”

¹⁹⁴ Acum, acesta ar putea fi vecinul tău; aceasta ar putea fi femeia cu care lucrezi, omul cu care tu lucrezi, dar acolo sînt. . .

Milioane acum mor în păcat și rușine; (În
 crezuri și denomițiuni.)
 Oh, ascultați la strigătul lor trist și amar.
 Grăbește, frate, grăbește la salvarea lor;
 Răspunde repede, “Stăpîne, iată-mă!”
 Vorbește, Domnul meu; Vorbește, Domnul meu.
 (Am văzut o vedenie de la Domnul; am văzut-
 o împlinindu-se.)
 Vorbește, și mă voi grăbi să răspund (El deja a
 vorbit acum.)
 Vorbește, Domnul meu; Vorbește, Domnul meu.
 Vorbește, iar eu voi răspunde, “Doamne,
 trimite-mă!”

¹⁹⁵ Acum, cu capetele noastre aplecate, mă întreb în această seară, așa cum v-am spus venind în jos, eu încerc să studiez ceva care cred că v-ar ajuta. Voi ați văzut pe acel profet; el a fost un om mare. El a fost născut cu scopul să fie un profet. El a aflat că el a luat calea greșită; el se rezema pe brațul lui Ozia, un împărat. El a văzut că tu nu te poți bizui pe brațe de carne. Ele sînt pieritoare. Aceasta este greșit. Dar priviți la înălțime și vedeți pe Dumnezeu șezînd în înălțime pe tronul Său. Priviți

acolo sus la Isus; El a zis, “Eu sînt același ieri, azi, și în veci.” Lăsați ca El să vă ridice sus în Duhul. Priviți și vedeți dacă El nu este același ieri. . .

¹⁹⁶ Cînd acel Isaia micuț a văzut vedenia lui Dumnezeu mișcîndu-se în jos și în acel templu, el a fost gata să mărturisească greșeala lui. El a fost gata să mărturisească căci el nu a făcut nimic drept. Și a zburat el atunci la națiune; el a făcut tot ceea ce a fost drept atunci. Tot ce putea el face, pînă cînd în final el și-a pecetluit mărturia lui cu singele lui.

¹⁹⁷ Mă gîndesc că acela ar fi simțămîntul la noi toți. Cît de mulți simt că v-ar place să ziceți—să auziți pe Dumnezeu zicînd—că v-ar place—ca voi să ziceți lui Dumnezeu, “Aici, sînt eu; trimite-mă!” Ridicați-vă mîinile. “Iată-mă, lasă-mă să mărturisesc lăptarului. Lasă-mă să mărturisesc la—la oricine la care pot, să fac ceva. Lasă-mă să fac ceva. Doamne, eu nu sînt un—nu cer să fiu un predicator. Eu nu cer să fiu asta, dar, Doamne, dacă eu sînt un fermier, fă-mă un fermier care poate mărturisi la vecinul meu fermier. Lasă-mă să fiu un fermier ca atunci cînd eu îmi vînd grîul meu, eu să pot mărturisi la operatorul de grîu. Lasă-mă să fiu un fermier. Dacă eu sînt un—dacă eu sînt o femeie, lasă-mă să mărturisesc omului cu asigurarea. Lasă-mă să mărturisesc lăptarului, la băiatul cu ziarele. Lasă-mă să fac ceva, Doamne. Lasă-mă să merg în vecinătate și să găsesc favor cu sora mea de aici de la ușa vecină care este rea și greșită. Lasă-mă să-i dau o mărturisire cu bunătate. Lasă-mă să-mi acopăr fața cu aripile mele de umilință; lasă-mă să-mi acopăr picioarele în același fel. Lasă-mă să fiu reverent în Prezența Ta, dar trimite-mă cu încă două aripi, Doamne, repede la cineva, ‘Iată-mă; trimite-mă, trimite-mă!’”

¹⁹⁸ În acest respect să stăm toți atunci și să ne facem un serviciu de consacrare către Dumnezeu. Cel Atotputernic este aici. Credeți voi aceasta? Noi sîntem în Prezența Lui Divină. Să nu uitați aceasta acum. Prezența Lui este chiar aici întocmai la fel cum era aceasta. . . Sincer, de cînd am stat aici, eu am văzut patru sau cinci vedenii întîmplîndu-se deja. Aceasta-i corect. Aceasta-i corect. Acolo erau peste doi sau trei oameni care aparțin aici la biserică care nu au spus nimic; dar El este aici întocmai la fel. În regulă.

Acum, ce vrem noi să facem, fiecare dintre voi în felul vostru propriu, să ne consacram pe noi înșine lui Dumnezeu.

Noi vedem semnul apărînd al venirii Lui
binecuvîntate;

Iată și priviți, frunzele de smochin acum devin
verzi.

Evangelhia Împărăției s-a dus la fiecare
națiune,

Și noi sîntem aproape; sfîrșitul poate fi văzut.

(Aceasta-i adevărat. Este asta adevărat?)

Apoi departe bucuroși; noi vom vesti Mesajul
aparității Lui binecuvîntate;

Curînd El vine în slavă să spună la unul și la
toți.

Atunci treziți-vă, voi sfinți ai Domnului,

De ce să adormiți cînd sfîrșitul se apropie,

Să ne pregătim pentru acea chemare finală.

(Amin!)

Națiunile se rup; Israel se trezește; (Ea este o
națiune acum.)

Semnele pe care profeții le-au prezis,

Zilele Neamurilor sînt numărate,

Cu groază împovărate, (Voi o vedeți venind
chiar acolo, nu numai națiunile, dar și
bisericele.)

Întoarceți-vă, O risipiților, la ai voștri.

Ziua răscumpărării este aproape;

Inimile oamenilor eșuează de frică;

Fiți umpluți cu Duhul Lui,

Lămpile voastre curățite și clare;

Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Profeții falși mint;

Adevărul lui Dumnezeu ei îl neagă.

Că Isus, Cristosul, este Dumnezeul nostru.

(Voi știți că ei o fac.)

.....

Și—dar noi vom umbla unde au călcat Apostolii.

Căci ziua răscumpărării este aproape;

Inimile oamenilor eșuează de frică;

Fiți umpluți cu Duhul,

Lămpile voastre curățite și clare;

Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape.

¹⁹⁹ Ștergeți jos acel fum denominațional. Ștergeți jos acea funingine lumească. Sîngele lui Isus Cristos este mai mult decît suficient să vă curățească. Priviți în sus! Lăsați ca luminile voastre să strălucească. Luați aripile acelea și zburați spre cineva imediat.

Să ne ridicăm mîinile acum și să zicem, “Dumnezeule, iată-mă; trimite-mă.”

²⁰⁰ Tată Ceresc, consacrîndu-mă către Tine în seara aceasta, Doamne, cu această biserică, după acest mesaj, aspru, tare, “Iată-mă, Doamne; trimite-mă.” Iată biserica mea, Doamne. Fie ca ei să-și acopere fața cu reverență. Fie ca ei să-și acopere picioarele în umilință. Fie ca ei să aibe curajul să zboare cu Mesajul, repede, spre altcineva. Admite aceasta, Doamne. Fie ca ei să mărturisească cu bunătate, să fie sarea pămîntului cu Mîntuitorul lui în el. Doamne Dumnezeule, aceasta este jertfa noastră. Aceasta este oferta noastră. Aceasta este mulțumirea noastră. Aceasta este pentru ceea ce noi tînjim, Doamne. Trimite-ne în seara aceasta la cineva care este pierdut. Fie ca noi să-i tragem în biserică mîine pe undeva. Fie ca noi să-i învățăm calea Domnului. Fie ca ei să fie salvați, Doamne, pentru că este mai tîrziu decît ne gîndim. Admite aceasta, Doamne.

²⁰¹ Fie ca noi să intenționăm aceasta în inimile noastre. Și așa cum noi vorbim aceasta, Doamne, ia un cărbune de foc al Duhului Sfînt de pe altar la Calvar; atinge fiecare inimă și buză în seara aceasta, Doamne, ca noi să nu vorbim minciuni, ca noi să vorbim Adevărul. Ia-ne în seara aceasta, Doamne, doar așa cum sîntem. Noi nu sîntem toți predicatori. Nu sîntem toți profeți. Noi nu sîntem toți vorbitori în limbi. Noi nu sîntem toți lucrători de minuni; dar noi toți avem ceva de făcut. Arată-ne unde este aceasta, Doamne. Mărturisim, cîntăm laudele Tale. Și ca piinea pe apă, ea se va reîntoarce într-o zi glorioasă. Admite aceasta, Doamne. Iată-ne. Trimite-ne la vecinii noștri oriunde putem noi, la semenul nostru, și să le spunem despre venirea Domnului. Admite aceasta, Tată.

²⁰² Binecuvîntează-ne acum. Fie ca noi să avem o odihnă bună în trupurile noastre în seara aceasta. Fie ca noi să ne sculăm și să venim la biserică dimineața; și fie ca Tu să vorbești așa—așa puternic mîine, ca Tu să nu lași nici o piatră neisprăvită, ca fiecare om să știe cum să intre în aceasta. Învăță-ne, Doamne. Noi așteptăm. Învăță-ne dimineața cum să venim la această

măsură deplină unde putem fi fii și fiice a lui Dumnezeu. Noi Te așteptăm, Doamne, cu cărbunele aprins gata să fie pus pe buzele noastre. Noi așteptăm, Tată, în Numele lui Isus.

²⁰³ Acum, cu capetele noastre aplecate. Eu îi voi cere pastorului atunci să vină înainte pentru eliberarea serviciului. Dumnezeu să vă binecuvinteze. Sper să vă văd dimineața acum. Dumnezeu să fie cu voi, să vindece pe toți bolnavii și pe cei nenorociți printre noi, să facă pe fiecare din voi. . . Eu mă simt umplut cu Duhul chiar acum. Eu simt Duhul Sfânt. Eu simt Prezența Lui. Eu știu că El este aici. Eu sînt convins că El este aici. Eu Îl văd; eu știu că El este aici. Eu Îl văd mișcîndu-se, acel Stîlp de Foc măreț. Glorie! . . . ? . . . manifestarea Ființei Lui, divinitatea Prezenței Lui . . . ? . . . Ființa Lui splendidă. Dumnezeu, ocrotește acest popor; nu lăsa să se piardă nici unul din ei, mă rog. Glorie lui Dumnezeu!

Influența Unui Om Asupra Altuia, Vol. 3 No. 8
(One Man's Influence On Another, Vol. 4 No. 11)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Sîmbătă seara la 13 Octombrie, 1962, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1993 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
 P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org